

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu: *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębów Śródmieście, Łąkoszyn, Raszew Piaski i Skłęczki*

Opracowanie:

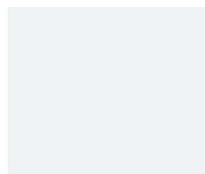
inż. Beata Pietrzak

mgr Magdalena Kalinowska

pracownia
urbanistyczna
p l a n 2 1
ul. Pniewska 8 60-446
P o z n a ń
tel. +48 608 089 585
mkalinowska@plan21.pl
w w w . p l a n 2 1 . p l

Poznań 2022

Spis treści

1. WPROWADZENIE	5
1.1. PODSTAWY FORMALNO-PRAWNE	5
1.2. CEL I ZAKRES MERYTORYCZNY OPRACOWANIA	5
1.3. WYKORZYSTANE MATERIAŁY I METODY PRACY	6
1.4. POŁOŻENIE OBSZARU OBJĘTEGO PROGNOZĄ I JEGO UŻYTKOWANIE	8
1.5. USTALENIA PROJEKTU PLANU, JEGO CELE ORAZ POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	10
2. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA NA OBSZARZE OBJĘTYM PROJEKTEM PLANU ORAZ POTENCJALNE JEGO ZMIANY W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU	26
2.1. POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE.....	26
2.2. BUDOWA GEOLOGICZNA, WARUNKI GLEBOWE I SUROWCE MINERALNE	26
2.3. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE	27
2.4. WARUNKI KLIMATYCZNE	29
2.5. ROŚLINNOŚĆ I ŚWIAT ZWIERZĘCY	30
2.6. STAN JAKOŚCI POWIETRZA I KLIMATU AKUSTYCZNEGO	31
2.7. OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE	32
2.8. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	33
3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ OKREŚLENIE I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCYCH Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU ORAZ REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU	35
3.1. ODDZIAŁYWANIE NA POWIETRZE ATMOSFERYCZNE I KLIMAT.....	38
3.2. ODDZIAŁYWANIE NA WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE	42
3.3. ODDZIAŁYWANIE NA POWIERZCHNIĘ TERENU, GLEBY I ZASOBY NATURALNE	47
3.4. ODDZIAŁYWANIE NA KRAJOBRAZ	51
3.5. ODDZIAŁYWANIE NA KLIMAT AKUSTYCZNY ORAZ PROMIENIOWANIE PÓL ELEKTROMAGNETYCZNYCH	52
3.6. ODDZIAŁYWANIE NA ŚWIAT ROŚLINNY I ZWIERZĘCY - RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA, OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBSZARY NATURA 2000	61
3.7. ODDZIAŁYWANIE NA ZDROWIE LUDZI I DZIEDZICTWO KULTUROWE.....	66
3.8. ODDZIAŁYWANIE NA DOPRA MATERIAŁNE	67
3.9. RYZYKO WYSTĘPOWANIA POWAŻNYCH AWARII, BEZPIECZEŃSTWO MIENIA	68
4. OCENA ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I POZOSTAŁYCH USTALEŃ PROJEKTU PLANU	74
4.1. ZGODNOŚĆ PROJEKTU Z UWARUNKOWANIAMI EKOFIZJOGRAFICZNYMI	74
4.2. ZGODNOŚĆ Z OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI PRAWA.....	74
4.3. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU KRAJOWYM, MIĘDZYNARODOWYM I WSPÓLNOTOWYM.....	74

4.4. OCHRONA RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ ORAZ ZAPOBIEGANIE ZAGROŻENIOM ŚRODOWISKA, W TYM ZDROWIA LUDZI I ZWIERZĄT.....	78
5. INFORMACJE KOŃCOWE	79
5.1. ZALECENIA DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI WPROWADZENIA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH BĄDŹ ELIMINUJĄCYCH I OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PROJEKTU PLANU	79
5.2. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	79
5.3. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	81
6. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	82

OŚWIADCZENIE ZESPOŁU AUTORSKIEGO

Data sporządzenia niniejszej Prognozy: Poznań 07.11.2022 r.

Kierujący zespołem autorów: mgr Magdalena Kalinowska

Członek zespołu autorów: inż. Beata Pietrzak

Poznań, 07.11.2022 r.

OŚWIADCZENIE ZESPOŁU AUTORSKIEGO

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2022 poz. 1029 ze zm.) zespół autorów, w tym kierujący tym zespołem oświadcza, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2.

Zespół autorski niżej wymieniony jest świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Zespół autorski

Główny projektant:

mgr Magdalena Kalinowska

MAGDALENA KALINOWSKA
Zachodni Olsztyńska
ul. Ba Umianków 2-283

Współpraca:

inż. Beata Pietrzak

Pietrzak

1. Wprowadzenie

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębów Śródmieście, Łąkoszyn, Raszew Piaski i Skłęczki.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego opracowywany jest na podstawie uchwały Nr LIV/500/22 Rady Miasta Kutno z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębów Śródmieście, Łąkoszyn, Raszew Piaski i Skłęczki oraz Uchwały Nr LXIV/590/23 Rady Miasta Kutno z dnia 13 lutego 2023 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr LIV/500/22 Rady Miasta Kutno z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębów Śródmieście, Łąkoszyn, Raszew Piaski i Skłęczki.

1.1. Podstawy formalno-prawne

Podstawę prawną sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu wspomnianego planu stanowi ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na obowiązek sporządzenia prognozy wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Stosownie do ww. ustawy projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko przedkłada się instytucjom i organom właściwym do zaopiniowania i uzgodnienia. Poprzez etap wyłożenia do publicznego wglądu oba dokumenty są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć wpływ na decyzję rady miasta w sprawie uchwalenia projektu planu.

1.2. Cel i zakres merytoryczny opracowania

Celem wykonania prognozy jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce w skutek realizacji ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze nim objętym. W związku z tym, w prognozie zawarto ocenę relacji pomiędzy ustaleniami planistycznymi, a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego oraz aspektami gospodarczymi i społecznym. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi przy tym podstawowy środek zapewnienia utrzymania równowagi przyrodniczej i osiągnięcia zrównoważonego rozwoju.

Zakres merytoryczny prognozy określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Odpowiednio do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie został uzgodniony z właściwymi organami – Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Łodzi (pismo znak: WOOŚ.411.255.2022.AJa z dnia 13.07.2022 roku) oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Kutnie (pismo znak: PPIS.ZNS.90280.11.2022.JO z dnia 12.07.2022 roku).

1.3. Wykorzystane materiały i metody pracy

Niniejsze opracowanie zostało wykonane w oparciu o istniejącą literaturę naukową, dostępne materiały tematyczne Miasta Kutno, akty prawne oraz wizję lokalną. Na podstawie zebranych informacji oceniono potencjalne zagrożenie środowiska związane z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskazano ewentualne negatywne i niepożądane konsekwencje z tego wynikające oraz zaproponowano sposoby i metody ich minimalizowania.

Podczas sporządzania prognozy wykorzystano wiele pozycji literatury naukowej. Do najważniejszych z nich zalicza się:

- *Fizjografia urbanistyczna*, A. Szponar, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003,
- *Geografia regionalna Polski*, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003,
- *Klimatologia ogólna*, W. Okołowicz, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1969,
- *Meteorologia i klimatologia dla rolników*, R. Gumiński, Warszawa 1954,

Aby w pełni stwierdzić czy oceniany dokument zawiera elementy zapewniające ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju, przy opracowywaniu prognozy wykorzystano szereg dokumentów strategicznych, szczebla regionalnego i krajowego, odnoszących się bezpośrednio, jak i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. Były to m.in.:

- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Kutno,
- Strategia Rozwoju Miasta Kutna 2030,
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.),
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego,

- Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim za rok 2021, GIOŚ,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Wykorzystano również następujące akty prawne:

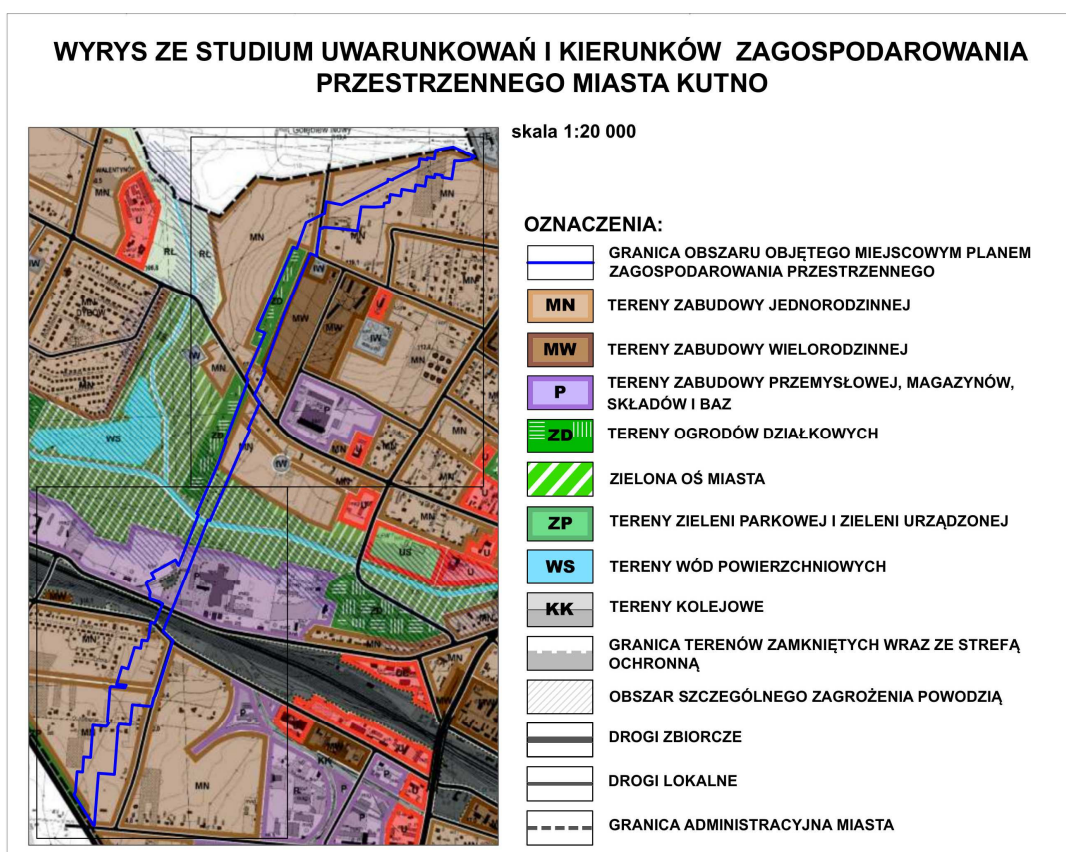
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2022 poz. 503 ze zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2022 poz. 1029 ze zm.);
- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tj. Dz.U. 2021 poz. 2351 ze zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2022 poz. 916 ze zm.);
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2021 poz. 1973 ze zm.);
- ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2022 poz. 840.);
- ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach (Dz.U. 2022 poz. 672 ze zm.);
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz.U. 2021 poz. 1326 ze zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. 2021 poz. 2233 ze zm.);
- ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (tj. Dz.U. 2021 poz. 195 ze zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. 2022 poz. 1297 ze zm.);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2022 poz. 699 ze zm.);
- ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2020 poz. 2028);
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839).

Posłużono się również mapą topograficzną (1:10 000), sozologiczną (1:50 000) i hydrograficzną (1:50 000) miasta Kutno oraz ortofotomapą obszaru objętego ustaleniami projektu planu. Ponadto korzystano z bazy danych hydrogeologicznych. Przy sporządzaniu prognozy zastosowano metodę indukcyjno-dedukcyjną, polegająca na analizie poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i łączeniu w całość posiadanych informacji o mechanizmach funkcjonowania środowiska przyrodniczego. Przy określaniu potencjalnych skutków realizacji zapisów projektu planu miejscowego wykorzystano wiedzę o funkcjonowaniu środowiska. Szczególnie przydatna była wówczas metoda porównawcza.

1.4. Położenie obszaru objętego prognozą i jego użytkowanie

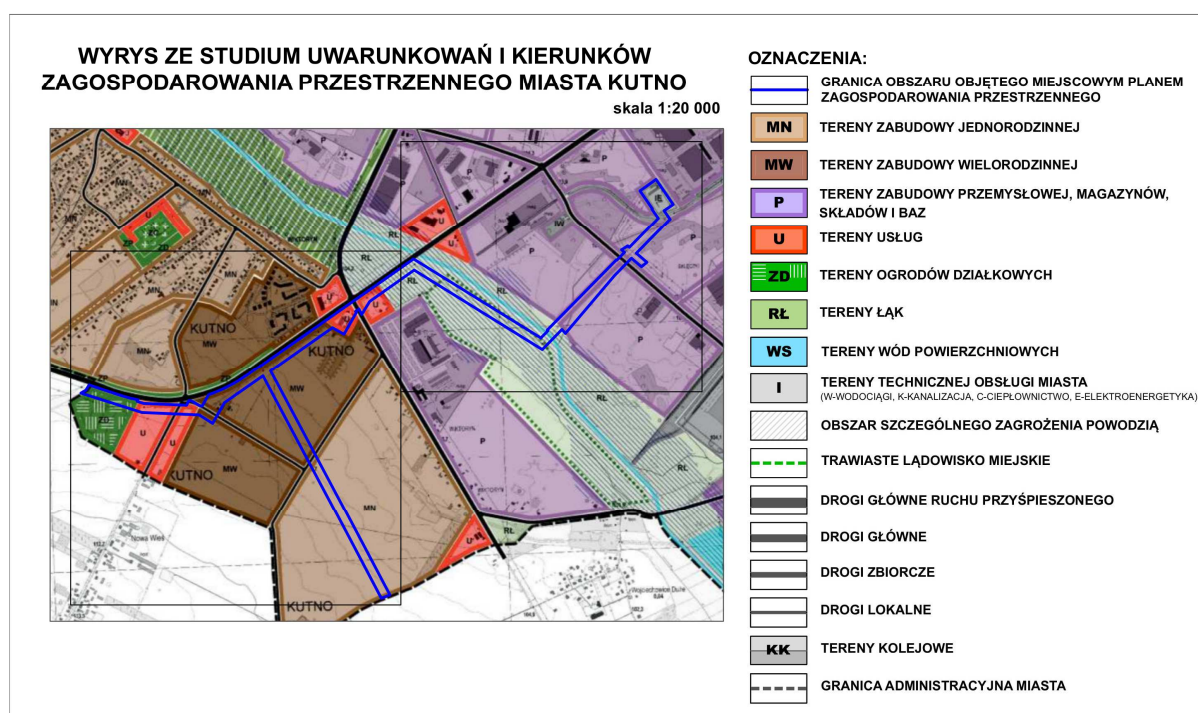
Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego sporządza się niniejszą prognozę, znajduje się w województwie łódzkim, w powiecie kutnowskim, w mieście Kutno, w obrębach Śródmieście, Łąkoszyn, Raszew Piaski i Skłęczki.

Ryc. 1 Obszar objęty planem na tle wyrysu ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Kutno

Źródło: Opracowanie własne na podstawie materiałów z Urzędu Miasta Kutno

Ryc. 2 Obszar objęty planem na tle wyrysu ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Kutno

Źródło: Opracowanie własne na podstawie materiałów z Urzędu Miasta Kutno

Zgodnie ze Studium obszar objęty planem został przeznaczony pod tereny zabudowy jednorodzinnej, wielorodzinnej, tereny zabudowy przemysłowej, magazynów, składów i baz, tereny usług, tereny ogródków działkowych oraz tereny łąk. Na analizowanym obszarze zlokalizowane są linie kolejowe nr 3 relacji Warszawa Zachodnia – Kunowice, nr 33 relacji Kutno – Brodnica oraz nr 18 relacji Kutno – Piła Główna oraz droga wojewódzka nr 702. Obszar planu zlokalizowany jest w sąsiedztwie drogi krajowej nr 92.

1.5. Ustalenia projektu planu, jego cele oraz powiązania z innymi dokumentami

Zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalają następujące przeznaczenia terenu dla poszczególnych obszarów planu tj.:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1MN-U, 2MN-U, 3MN-U, 4MN-U, 5MN-U, 6MN-U, 7MN-U, 8MN-U, 9MN-U, 10MN-U, 11MN-U, 12MN-U, 13MN-U, 14MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczony na rysunku planu symbolem 1MW;
- 3) tereny usług, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1U, 2U, 3U;
- 4) tereny usług lub produkcji, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1U-P, 2U-P, 3U-P, 4U-P, 5U-P, 6U-P;
- 5) teren usług lub produkcji lub komunikacji kolejowej i szynowej, oznaczony na rysunku planu symbolem 1U-P-KK;
- 6) tereny ogrodów działkowych, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1ZD, 2ZD, 3ZD;
- 7) tereny zieleni, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1Z, 2Z, 3Z;
- 8) teren zieleni urządzonej, oznaczony na rysunku planu symbolem 1ZP;
- 9) tereny zieleni naturalnej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1ZN, 2ZN, 3ZN, 4ZN;
- 10) tereny lasu, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1L, 2L;
- 11) tereny wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1WS, 2WS, 3WS, 4WS;
- 12) tereny elektroenergetyki, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1IE, 2IE, 3IE, 4IE, 5IE, 6IE;
- 13) tereny komunikacji kolejowej i szynowej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KK, 2KK;
- 14) teren drogi głównej ruchu przyspieszonego, oznaczony na rysunku planu symbolem KDR
- 15) teren drogi głównej, oznaczony na rysunku planu symbolem KDG;
- 16) tereny drogi zbiorczej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KDZ, 2KDZ, 3KDZ;
- 17) tereny drogi lokalnej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KDL, 2KDL, 3KDL;
- 18) tereny drogi dojazdowej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD, 6KDD, 7KDD, 8KDD, 9KDD.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1MN-U, 2MN-U, 3MN-U, 4MN-U, 5MN-U, 6MN-U, 7MN-U, 8MN-U, 9MN-U, 10MN-U,

11MN-U, 12MN-U, 13MN-U, 14MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji budynków mieszkalnych jednorodzinnych, wolnostojących lub w zabudowie bliźniaczej, budynków mieszkalno – usługowych, wolnostojących lub w zabudowie bliźniaczej, budynków usługowych, w tym biurowych wolnostojących, budynków garażowych, gospodarczych, garażowo-gospodarczych i wiat, wolnostojących lub w zabudowie bliźniaczej, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Na terenach 5MN-U, 6MN-U, 7 MN-U, 13MN-U, 14MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U ustalono dopuszczenie lokalizacji budynków mieszkalnych, mieszkalno – usługowych wyłącznie wolnostojących. Zakazano lokalizacji zabudowy szeregowej i grupowej. Na terenach 2MN-U, 4MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U ustalono dopuszczenie rozbudowy, przebudowy, nadbudowy, zmiany sposobu użytkowania istniejących budynków w zabudowie zagrodowej. Zakazano lokalizacji usług handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 1000,0 m², w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV usług zdrowia i pomocy społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, kultu religijnego, w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV szpitali, domów opieki społecznej, obiektów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w tym przedszkoli, placówek edukacyjnych.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- lokalizację słupów linii elektroenergetycznej 110 kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu, wyłącznie na terenach 1MN-U, 3MN-U, 7MN-U, 8MN-U, 10MN-U, 11MN-U, 13MN-U, 15MN-U,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,

- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy dla terenów 1MN-U, 2MN-U, 3MN-U, 4MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U od 0 do 1,2 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki, dla terenów 5MN-U, 6MN-U, 8MN-U, 13MN-U, 14MN-U od 0 do 1,8, dla terenu 7MN-U: od 0 do 0,9, dla terenów 9MN-U, 10MN-U, 11MN-U, 12MN-U od 0 do 1,5. Ustalono powierzchnię zabudowy dla terenów 1MN-U, 2MN-U, 3MN-U, 4MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U do 40% powierzchni działki, dla terenów 5MN-U, 6MN-U, 8MN-U, 13MN-U, 14MN-U do 60% powierzchni działki, dla terenu 7MN-U do 30% powierzchni działki, dla terenów 9MN-U, 10MN-U, 11MN-U, 12MN-U do 50% powierzchni działki. Ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną dla terenów 1MN-U, 2MN-U, 3MN-U, 4MN-U, 9MN-U, 10MN-U, 11MN-U, 12MN-U 30% powierzchni działki, dla terenów 5MN-U, 6MN-U, 8MN-U, 13MN-U, 14MN-U 20% powierzchni działki, dla terenu 7MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U 40% powierzchni działki. Ustalono maksymalną szerokość elewacji frontowej budynku mieszkalnego, mieszkalno – usługowego do 20,0 m, budynku usługowego do 50,0 m. Ustalono wysokość budynków z uwzględnieniem lit. I oraz §11 pkt 4, 5 budynku mieszkalnego, mieszkalno – usługowego, usługowego na terenach: 1MN-U, 2MN-U, 3MN-U, 4MN-U, 5MN-U, 6MN-U, 7MN-U do 10,50 m, budynku mieszkalnego, mieszkalno – usługowego, usługowego na terenach 8MN-U, 9MN-U, 10MN-U, 11MN-U, 12MN-U, 13MN-U, 14MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U do 12,0 m, budynku garażowego, gospodarczego, garażowo – gospodarczego, wiaty na terenach 1MN-U, 2MN-U, 3MN-U, 4MN-U, 5MN-U, 6MN-U, 7MN-U, 9MN-U, 10MN-U, 11MN-U, 12MN-U do 5,0 m, budynku garażowego, gospodarczego, garażowo – gospodarczego, wiaty na terenach 8MN-U, 13MN-U, 14MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U do 8,0 m. Ustalono wysokość budynków w zabudowie zagrodowej budynku mieszkalnego na terenach 2MN-U, 4MN-U do 10,50 m, budynku mieszkalnego na terenach 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U do 12,0 m, pozostałych budynków na terenach 2MN-U, 4MN-U, 15MN-U, 16MN-U, 17MN-U do 8,0 m. Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Ustalono geometrię dachów z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 oraz nachylenie połaci dachowych z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5.

Dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczonego na rysunku planu symbolem 1MW ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji budynków mieszkalnych wielorodzinnych, lokali usługowych w parterach budynków mieszkalnych wielorodzinnych, budynków usługowych w tym biurowych, budynków garażowych z zakazem budynków wolnostojących, urządzeń sportu i rekreacji, parkingów

podziemnych, nadziemnych, dojeżdż, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Ustalono zakaz lokalizacji usług handlu o powierzchni sprzedaży przekraczającej 1000,0 m², w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV usług zdrowia i pomocy społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, kultu religijnego, w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV szpitali, domów opieki społecznej, obiektów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w tym przedszkoli, placówek edukacyjnych.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV ustalono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- zakaz lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 110 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 3,6 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię zabudowy do 60% powierzchni działki, a minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 40% powierzchni działki. Ustalono wysokość budynków z uwzględnieniem §11 pkt 5 budynku mieszkalnego, mieszkalnego z usługami do 15,0 m, budynku usługowego, parkingów nadziemnych do 10,50 m, budynku garażowego do 4,0 m. Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Ustalono geometrię dachów z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 oraz nachylenie połaci dachowych.

Dla terenów usług, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1U, 2U, 3U ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji budynków usługowych, tym biurowych, budynków garażowych, gospodarczych, garażowo-gospodarczych i wiat, dojeżdż, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Ustalono zakaz lokalizacji usług handlu, o powierzchni sprzedaży powyżej 2000,0 m², usług zdrowia i pomocy społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, kultu religijnego, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w tym przedszkoli, placówek edukacyjnych.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- lokalizację słupów linii elektroenergetycznej 110 kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu, wyłącznie na terenach 1U, 3U,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszcza się:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 1,6 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię zabudowy do 40% powierzchni działki, a minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 30% powierzchni działki. Ustalono wysokość budynków z uwzględnieniem §11 pkt 5 budynku usługowego do 12,0 m, budynku garażowego, gospodarczego, garażowo – gospodarczego, wiaty do 8,0 m. Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV, wież telekomunikacyjnych do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m.

Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Ustalono geometrię dachów z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 oraz nachylenie połaci dachowych.

Dla terenu usług lub produkcji, oznaczonego na rysunku planu symbolem 1U-P ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji budynków usługowych, w tym biurowych, budynków produkcyjnych, składowych albo magazynowych, baz transportowych, hal namiotowych, budynków garażowych, gospodarczych, garażowo-gospodarczych, wiat, portierni, dojeżdż, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Ustalono zakaz lokalizacji usług handlu, o powierzchni sprzedaży powyżej 2000,0 m², hoteli i pensjonatów, usług zdrowia i pomocy społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, kultu religijnego, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów

związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w tym przedszkoli, placówek edukacyjnych.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- lokalizację słupów linii elektroenergetycznej 110 kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 2 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię zabudowy do 50% powierzchni działki, a minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 15% powierzchni działki. Ustalono wysokość budynków z uwzględnieniem §11 pkt 5 budynku usługowego, produkcyjnego, magazynowego, składowego, baz transportowych, hali namiotowej do 15,0 m, budynku garażowego, gospodarczego, garażowo – gospodarczego, wiaty, portierni do 8,0 m. Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV, wież telekomunikacyjnych do 55,0 m, pozostałe budowle do 20,0 m. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Ustalono geometrię dachów z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 oraz nachylenie połaci dachowych.

Dla terenów usług lub produkcji, oznaczonych na rysunku planu symbolami 2U-P, 3U-P, 4U-P, 5U-P, 6U-P ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji budynków usługowych, w tym biurowych, budynków produkcyjnych, składowych albo magazynowych, baz transportowych, hal namiotowych, budynków garażowych, gospodarczych, garażowo-gospodarczych, wiat, portierni, dojść, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Na terenach 3U-P, 4U-P, 5U-P, 6U-P ustalono zakaz lokalizacji usług handlu, o powierzchni sprzedaży powyżej 2000,0 m², hoteli i pensjonatów, usług zdrowia i pomocy społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, kultu religijnego, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w tym przedszkoli, placówek edukacyjnych.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- lokalizację słupów linii elektroenergetycznej 110 kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszcza się:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 3,6 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię zabudowy do 60% powierzchni działki, a minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 10% powierzchni działki. Ustalono wysokość budynków z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 budynku produkcyjnego, magazynowego, składowego, baz transportowych do 20,0 m, budynku usługowego, hali namiotowej, garażowego, gospodarczego, garażowo – gospodarczego, wiaty, portierni do 15,0 m. Ustalono wysokość budowli do 55,0 m. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Ustalono geometrię dachów z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 oraz nachylenie połaci dachowych.

Dla terenu usług lub produkcji lub komunikacji kolejowej i szynowej, oznaczonego na rysunku planu symbolem 1U-P-KK ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji budynków usługowych, w tym biurowych, budynków produkcyjnych, składowych albo magazynowych, baz transportowych, hal namiotowych, budynków związanych z obsługą komunikacji kolejowej i szynowej, infrastruktury kolejowej, budynków garażowych, gospodarczych, garażowo-gospodarczych, wiat, portierni, dojeżdż, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. ustalono zakaz lokalizacji usług handlu, o powierzchni sprzedaży powyżej 2000,0 m², hoteli i pensjonatów, usług zdrowia i pomocy

społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, kultu religijnego, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w tym przedszkoli, placówek edukacyjnych.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV,

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 2 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię zabudowy do 50% powierzchni działki, a minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 15% powierzchni działki. Ustalono wysokość budynków z uwzględnieniem §11 pkt 5 budynku usługowego, produkcyjnego, magazynowego, składowego, baz transportowych, hali namiotowej, budynków związanych z obsługą komunikacji kolejowej i szynowej do 15,0 m, budynku garażowego, gospodarczego, garażowo – gospodarczego, wiaty, portierni do 8,0 m. ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV, wież telekomunikacyjnych, infrastruktury kolejowej do 55,0 m, pozostałe budowle do 20,0 m. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Określono geometrię dachów z uwzględnieniem §11 pkt 5 oraz nachylenie połaci dachowych. Ustalono minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek 2000,0 m², z wyjątkiem działek wydzielanych dla realizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dojazdów i dojść, powiększenia nieruchomości sąsiedniej oraz regulacji granic pomiędzy nieruchomościami.

Dla terenów ogrodów działkowych, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1ZD, 2ZD, 3ZD ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji ogrodów działkowych oraz infrastruktury ogrodowej, zgodnie z przepisami ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych, towarzyszącego programu usługowego w formie budynku świetlicy i terenowych obiektów sportowo – rekreacyjnych oraz zieleni urządzonej, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Ustalono lokalizację, parametry altan działkowych oraz minimalną powierzchnię wydzielanej działki, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,

- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- lokalizację słupów linii elektroenergetycznej 110 kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu, wyłącznie na terenach 1ZD, 2ZD,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszcza się:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy towarzyszącego programu usługowego od 0 do 0,1 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię zabudowy towarzyszącego programu usługowego do 5% powierzchni działki. Ustalono łączną powierzchnię zabudowy towarzyszącego programu usługowego jako maksymalnie 200 m² na działce. Ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 80% powierzchni działki. Ustalono wysokość budynków towarzyszącego programu usługowego z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 do 6,0 m. Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m. W budynkach towarzyszącego programu usługowego ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Ustalono geometrię dachów budynków towarzyszącego programu usługowego z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 oraz nachylenie połaci dachowych budynków towarzyszącego programu usługowego.

Dla terenów zieleni, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1Z, 2Z ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji zieleni stanowiącej system ekologiczny miasta, urządzeń wodnych, urządzeń i obiektów sportowo-rekreacyjnych, ciągów pieszych, pieszo – rowerowych, rowerowych, toalet automatycznych, sezonowych obiektów gastronomicznych, dojść, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Tereny 1Z, 2Z stanowią tereny rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym. Zakazano lokalizacji ogrodów działkowych.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- lokalizację słupów linii elektroenergetycznej 110 kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu, wyłącznie na terenie 1Z,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszcza się:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 0,1 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię zabudowy do 5% powierzchni działki, a minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 80% powierzchni działki. Ustalono wysokość budynków z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 do 4,0 m. ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV, wież telekomunikacyjnych do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m. Ustalono geometrię dachów z uwzględnieniem §11 pkt 4, 5 oraz nachylenie połaci dachowych.

Dla terenu zieleni, oznaczonego na rysunku planu symbolem 3Z ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji zieleni stanowiącej system ekologiczny miasta, urządzeń wodnych, ciągów pieszych, pieszo – rowerowych, rowerowych, dojazdów oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Teren 3Z stanowi teren rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym. Ustalono zakaz lokalizacji ogrodów działkowych, zakaz lokalizacji budynków.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,

- lokalizację słupów linii elektroenergetycznej 110 kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszcza się:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 90% powierzchni działki. Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m.

Dla terenu zieleni urządzonej, oznaczonego na rysunku planu symbolem 1ZP ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji zieleni urządzonej o funkcji izolacyjnej, ciągów pieszych, pieszo – rowerowych, rowerowych, dojazdów oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Ustalono realizację zieleni w formie zwartych szpalerów drzew lub krzewów, w sposób umożliwiający izolację przestrzenną i akustyczną od drogi krajowej nr 92 zlokalizowanej poza granicami planu. Ustalono zakaz lokalizacji budynków.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV ustalono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- zakaz lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 110 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

Ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 80% powierzchni działki. Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV, wież telekomunikacyjnych do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m.

Dla terenów zieleni naturalnej, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1ZN, 2ZN, 3ZN, 4ZN ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu

dopuszczenie lokalizacji zieleni naturalnej, urządzeń sportu i rekreacji, ciągów pieszych, pieszo – rowerowych, rowerowych, dojazdów, dojazdów oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. ustalono dopuszczenie utrzymania istniejących łąk. Zakazano lokalizacji budynków. Ustalono zakaz lokalizacji parkingów.

W pasie strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- lokalizację słupów linii elektroenergetycznej 110 kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu, wyłącznie na terenie ZZN,
- lokalizację innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszcza się:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 90% powierzchni działki. Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV, wież telekomunikacyjnych do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m.

Dla terenów lasu, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1L, 2L ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji lasu oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, bez zmiany przeznaczenia terenu. Ustalono prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z planem urządzenia lasu oraz zakazano lokalizacji budynków.

Dla terenów wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1WS, 2WS, 3WS, 4WS ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji wód powierzchniowych śródlądowych, zieleni, w tym zadrzewień, zakrzewień, urządzeń wodnych, pomostów, mostków, kładek, urządzeń służących

prowadzeniu racjonalnej gospodarki wodnej oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. ustalono zachowanie wód powierzchniowych jako otwartych. Zakazano lokalizacji budynków.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV dopuszczono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- zakaz lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 110 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszcza się:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Ustalono wysokość budowli dla linii elektroenergetycznej 110 kV do 55,0 m, pozostałe budowle do 15,0 m.

Dla terenów elektroenergetyki, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1IE, 2IE, 3IE, 4IE, 5IE ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji linii elektroenergetycznej, w tym 110kV, w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych. Ustalono dopuszczenie robót budowlanych linii elektroenergetycznej, w tym 110kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji, lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110kV. Ustalono dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 110kV, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami lokalizacji słupów napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, określonymi na rysunku planu. Ustalono dopuszczenie lokalizacji dojazdów, w tym do urządzeń i sieci infrastruktury technicznej. Ustalono maksymalną wysokość słupów linii elektroenergetycznej 110kV do 55,0 m. ustalono zakaz lokalizacji budynków. W granicy terenów, w tym pod przewodami linii elektroenergetycznej 110kV ustalono dopuszczenie zachowania dotychczasowego sposobu użytkowania terenów, z uwzględnieniem strefy ochronnej od linii

elektroenergetycznej 110kV zgodnie z ustaleniami §11 pkt 5. W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110kV ustalono uwzględnienie ustaleń §11 pkt 5.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV dopuszcza się:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 15 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 15 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznej.

Dla terenu elektroenergetyki, oznaczonego na rysunku planu symbolem 6IE ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji budynków służących obsłudze elektroenergetyki, budynków garażowych, dojazdów, miejsc do parkowania oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Ustalono dopuszczenie lokalizacji linii elektroenergetycznych, w tym 0,4 kV, 15kV, lokalizacji linii elektroenergetycznych 110 kV w tym jednotorowych, dwutorowych lub wielotorowych oraz urządzeń i obiektów technicznych z nimi związanych. Ustalono dopuszczenie robót budowlanych linii elektroenergetycznych, w tym 0,4 kV, 15kV, 110 kV z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji. Ustalono dopuszczenie lokalizacji słupów linii elektroenergetycznych w tym 0,4 kV, 15kV, 110 kV, lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z urządzeniami linii elektroenergetycznych. Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 1,5 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię zabudowy do 50% powierzchni działki, a minimalną powierzchnię biologicznie czynną jako 10% powierzchni działki. Ustalono wysokość budynków do 12,0 m, wysokość budowli do 55,0 m. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Określono geometrię dachów oraz nachylenie połaci dachowych.

Dla terenów komunikacji kolejowej i szynowej, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1KK, 2KK ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dopuszczenie lokalizacji infrastruktury kolejowej i szynowej oraz urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz budynków, budowli i urządzeń przeznaczonych do zarządzania, eksploatacji i utrzymania linii kolejowej. Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 1,5 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki, powierzchnię zabudowy do 50% powierzchni działki, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 10% powierzchni działki. Ustalono maksymalną wysokość budynków z uwzględnieniem §11 pkt 2 dla budynków z dachami o pokryciu

trudno zapalnym, o nachyleniu w stosunku do poziomu większym niż 15°: 8,50 m, dla budynków z dachami o pokryciu trudno zapalnym, o nachyleniu w stosunku do poziomu mniejszym lub równym 15° lub dachami o pokryciu łatwo zapalnym: 5,50 m, maksymalną wysokość budowli do 55,0 m. Ustalono geometrię dachów dowolną.

W strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110 kV ustalono:

- lokalizację linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV w tym jednotorowej, dwutorowej lub wielotorowej oraz urządzeń i obiektów technicznych z nią związanych, zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zakresu transportu kolejowego,
- roboty budowlane linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji, zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zakresu transportu kolejowego,
- zakaz lokalizacji słupów linii elektroenergetycznej 110 kV,
- dopuszczenie lokalizacji innych urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, w sposób nie kolidujący z infrastrukturą kolejową oraz urządzeniami linii elektroenergetycznej, w tym 110 kV, zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zakresu transportu kolejowego,
- realizację linii elektroenergetycznej w granicach terenu 1KK, 2KK należy uzgodnić z właściwym zarządcą infrastruktury kolejowej.

Projekt planu wyznacza również teren drogi głównej ruchu przyspieszonego (KDR), drogi głównej (KDG), tereny dróg zbiorczych (KDZ), tereny dróg lokalnych (KDL) oraz tereny dróg dojazdowych (KDD).

Przedmiotowy plan zakłada realizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, polegającej na modernizacji istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 110 kV relacji GPZ Kutno – GPZ Skłęczki oraz budowie napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 110 kV w kierunku Zgierza. Realizacja przedmiotowej inwestycji wynika z potrzeby zapewnienia możliwości oraz poprawy jakości zasilania dla odbiorców przyłączonych oraz planowanych do przyłączenia w związku z rozwojem lokalnym wynikającym z rozbudowy strefy przemysłowej, przebiegu autostrady A1 oraz linii kolejowych.

Celem projektu planu jest zapewnienie ładu przestrzennego, dostosowanie istniejących funkcji terenu do zapisów zgodnych z obowiązującymi przepisami oraz uzupełnienie tych zapisów o dodatkowe funkcje wynikające z aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej. Przeznaczenie przedmiotowego obszaru zgodne jest z założeniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Kutno. Projekt planu zapewnia zachowanie i ochronę najważniejszych walorów środowiska przyrodniczego oraz określa sposób zagospodarowania

omawianego obszaru zgodnie z aktualną polityką przestrzenną miasta. Projektowane zmiany nawiązują do charakteru okolicznej zabudowy omawianych terenów.

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zapisy projektu planu muszą być powiązane z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Przedmiotowy projekt planu zapewnia zachowanie i ochronę najważniejszych walorów środowiska przyrodniczego oraz określa sposób zagospodarowania omawianego obszaru zgodnie z aktualną polityką przestrzenną gminy, nawiązuje tym samym do zapisów zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Kutno.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska na obszarze objętym projektem planu oraz potencjalne jego zmiany w przypadku braku realizacji projektu

2.1. Położenie fizyczno-geograficzne

Miasto Kutno leży w centralnej części powiatu kutnowskiego, który znajduje się na najdalej wysuniętym na północ obszarze województwa łódzkiego. Powierzchnia miasta wynosi 33,59 km². Położenie miasta wyznaczają współrzędne 52°14'N i 19° 22'E.

Kutno otoczone jest terenami typowo rolniczymi. Według podziału Polski na rejony fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego, obszar miasta leży w pasie Nizin Środkowopolskich. Teren miasta Kutna, usytuowany jest na płaskiej równinie moreny dennej urozmaiconej wzniesieniami moreny czołowej, dolinami rzek i strumyków. Obszar ten znajduje się w obrębie zlodowacenia środkowopolskiego. Dominuje tu krajobraz równinny lub lekko falisty. Rzeźba terenu Kutna ukształtowana została pod wpływem pradoliny rzeki Ochni. W obrębie miasta leży ona na poziomie 101-107 m n.p.m. ze spadkiem w kierunku z północnego zachodu na południowy wschód. Środkową część doliny zajmuje rozległa terasa zalewowa (105 m n.p.m.). Średni poziom wody w rzece jest 2,5 m poniżej poziomu tarasy zalewowej. Koryto rzeki jest uregulowane. Najwyższe poziomy terenu w mieście to 125 m n.p.m. – w południowej części ulicy Krzywej, oraz dochodzące do 132 m n.p.m. - dawny cmentarz żydowski. Maksymalne spadki terenu wynoszą ok. 6 %. Większa część miasta ma spadki nieprzekraczające 4%. W okolicach ulic: Piwnej, Krzywej i Łęczyckiej występują niewielkie zagłębienia bezodpływowe oraz doły powstałe na skutek eksploatacji gliny.

2.2. Budowa geologiczna, warunki glebowe i surowce mineralne

Miasto Kutno położone jest na Równinie Kutnowskiej, w obrębie Antyklinorium Środkowo-Polskiego. Tektonicznie Kutno znajduje się w obrębie wielkiej jednostki. geologicznej Polski – Antyklinorium Kujawsko-Pomorskiego (i jego jednostki niższego rzędu – Antyklinorium Kutnowskiego), graniczącego na południowym zachodzie – z Niecką Łódzką, kolejną jednostką geologiczną Polski. Stąd też głębsze podłoże geologiczne obszaru miasta budują utwory górnourajskie (mezozoiczne), wykształcone jako piaskowce, margle i wapienie piaszczyste, ich strop zalega na terenie miasta na głębokości 40 – 72 m. Utwory kredowe nie występują w obrębie miasta – zostały zdenudowane w trzeciorzędzie. Cechą charakterystyczną antyklinorium kutnowskiego, jest bowiem występowanie niemal wyłącznie utworów jurajskich pod pokrywą kenozoiczną. Toteż na powierzchni utworów górnourajskich, zalegają fragmentarycznie osady mioceńskie (trzeciorzęd) – piaski kwarcowe, ily piaszczyste i mułki. Ich miąższość waha się od 1,2 do 14,0 m. Natomiast

powierzchnię miasta tworzą utwory czwartorzędowe – głównie plejstoceniowe, uformowane w wyniku zlodowacenia środkowopolskiego – stadium Warty, o miąższości wahającej się od 10 do 70 m, w postaci piasków, żwirów wodno-lodowcowych i glin zwałowych. Najmłodsze utwory holoceniowe to osady akumulacji rzecznej, w postaci piasków i mułków, występujące w dolinach Ochni i jej dopływów.

Omawiany teren jest częścią obszaru Nizin Środkowopolskich i charakteryzuje się mało urozmaiconą, łagodną rzeźbą. W krajobrazie w otoczeniu omawianego terenu dominują równinne lub lekko faliste powierzchnie zdenudowanych wysoczyzn morenowych, wyniesionych około 115 - 130 m n.p.m. Urozmaicają je niewielkie (5 - 25 m wysokości względnej) pagórki o łagodnych stokach będących pozostałością moren czołowych. Występują one m.in. w okolicach Kutna. Miasto położone jest na Równinie Kutnowskiej. Wyraźnie zaznacza się pasmo wzniesień przecinające teren miasta z północnego wschodu na południowy zachód. Jest to zarys Wału Kutnowskiego. Najwyższe wzniesienie o rzędnej 131,0 m n.p.m. znajduje się w północnej części miasta, około 0,5 km na południe od miejscowości Sójki Kolonia. Miejsce położone najniżej, znajduje się w dolinie rzeki Ochni w dzielnicy Łąkoszyn i posiada rzędną 101,8 m n.p.m.

Na obszarze objętym planem brak jest złóż surowców naturalnych.

2.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Współczesna sieć hydrograficzna województwa łódzkiego (a więc i miasta Kutna) jest konsekwencją plejstoceniowych procesów ukształtowania rzeźby terenu, a po części również odzwierciedleniem predyspozycji mezoicznego podłoża. Główne rzeki przebiegają na peryferiach regionu, przy czym zarówno Warta i Pilica, jak i wiele mniejszych rzek wpływa na teren województwa od południa, mając swe źródła na Wyżynie Krakowsko – Częstochowskiej. Obszarem źródłiskowym Bzury i Neru oraz ich dopływów jest Wyżyna Łódzka. Sieć hydrograficzna woj. łódzkiego charakteryzuje się przewagą rzek małych oraz cieków, z których część jest okresowo sucha. Relatywnie największe (ale generalnie małe) zagęszczenie sieci rzecznej występuje na Równinie Łowicko-Błońskiej.

Przez miasto Kutno przepływa rzeka Ochnia, będąca lewobrzeżnym dopływem trzeciego rzędu rzeki Bzury o powierzchni zlewni ok. 578 km². Długość rzeki wynosi 46,2 km z tego 37,3 km to środkowy i dolny odcinek zbierający wody z terenu o starej rzeźbie morenowej. Koryto rzeki jest prawie całkowicie uregulowane, płynie z północnego zachodu na południowy wschód, zbierając osiem naturalnych lewych dopływów (w tym Lubienka i Głogowianka) oraz osiem prawych (największy to Miłonka). Na obszarze miasta Kutna szerokość rzeki wynosi: 6-8 m. Przeciętne roczne

przepływy szacuje się na poziomie 0,1-0,2 m³/s (w ostatnich latach pojawiły się przepływy znacznie niższe – zwłaszcza w miesiącach II i III kwartału). Opady atmosferyczne zasilające obszar miasta Kutna zaliczane są do najniższych w kraju i wynoszą około 550 mm/rok. Biorąc pod uwagę, że 96 % tej sumy to straty na parowanie – ilość wód która pozostaje na wsiąkanie i odpływ jest bardzo niewielka (wartości nie przekraczające 2,6 l/s/km²).

Na terenie miasta Kutna wyodrębnić można dwa podstawowe poziomy wodonośne:

- poziom jurajski – związany z wapieniami jury górnej. Wody tego poziomu wodonośnego mają charakter szczelinowy, a ich zasobność jest zmienna,
- poziom czwartorzędowy – poziom ten charakteryzuje się dużą nieciągłością i jako poziom przypowierzchniowy jest bardzo wrażliwy na zanieczyszczenie.

Do udokumentowanych zasobów wodnych na terenie miasta Kutna zaliczamy:

- czwartorzędowe i jurajskie zasoby udokumentowane w kategorii „C” o wydajności 2000 m³/godz., w tym w kategorii „B” – 1.020 m³/godz. Zasoby te zostały zatwierdzone decyzją Prezesa CUG KDH – 13/3556/8/74 z dnia 6 kwietnia 1974 r.,
- jurajskie zasoby – udokumentowane w kategorii „C” o wydajności 1.800 m³/godz., w tym w kategorii „B” – 688 m³/godz. Zasoby te zostały zatwierdzone decyzją Prezesa CUG KDH/013/4037/4087/M/76 z sierpnia 1976 r. Zasięg leja depresji dla zasobów regionu hydrologicznego w kategorii B – Kutno, C- Kutno, C- Skłęczki, wynosi:
 - promień dla kategorii B=15 km,
 - promień dla kategorii C=7 km.

Cały obszar miasta leży w obszarze Zbiornika Krośniewice-Kutno, zaliczonego do Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP 226).

Obszar objęty planem znajduje się w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Obszar objęty planem znajduje się w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 63 (PLGW200063). Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym oraz niezagrażona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Według „Mapy stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 172 obszary” stan chemiczny i ilościowy powyższej JCWPd został oceniony jako dobry (2019 r. GIOŚ).

Zgodnie z „Klasami jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny” w roku 2019 w punkcie kontrolnym nr MONBADA 53 w miejscowości Łowicz oceniono III klasę jakości końcową (2019 r.).

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP) Głogowianka kod RW2000172721869, Ochnia od Miłonki do ujścia kod RW2000242721899 oraz Dopływ z Bożej Woli kod RW2000172721892. Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły JCWP Głogowianka (RW2000172721869) jest sztuczną częścią wód (SZCW), charakteryzuje się złym stanem oraz zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Zgodnie z Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 metodą przeniesienia, udostępnionej na stronie internetowej GIOŚ przedmiotowa JCWP charakteryzuje się umiarkowanym potencjałem ekologicznym, stanem chemicznym poniżej dobrego. Ogólna ocena to zły stan wód (2019 r.).

Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły JCWP Ochnia od Miłonki do ujścia (RW2000242721899) jest naturalną częścią wód (NAT), charakteryzuje się złym stanem oraz zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Zgodnie z Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 metodą przeniesienia, udostępnionej na stronie internetowej GIOŚ przedmiotowa JCWP charakteryzuje się umiarkowanym stanem ekologicznym, stanem chemicznym poniżej dobrego. Ogólna ocena to zły stan wód (2019 r.).

Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły JCWP Dopływ z Bożej Woli (RW2000172721892) jest naturalną częścią wód (NAT), charakteryzuje się złym stanem oraz zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Zgodnie z Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 metodą przeniesienia, udostępnionej na stronie internetowej GIOŚ dla przedmiotowej JCWP określono zły stan wód (2018 r.).

2.4. Warunki klimatyczne

Klimat okolic Kutna jest typowy dla całej Krainy Wielkich Dolin. Warunki termiczne tego obszaru kształtują się pod wpływem cech oceanicznych i kontynentalnych, przenikających od zachodu i wschodu. Roczne amplitudy temperatury, będące wskaźnikiem stopnia kontynentalizacji klimatu,

rosną z zachodu na wschód. W Kutnie amplituda ta wynosi 21,7°C, a średnia 30-letnia temperatura najchłodniejszego miesiąca (stycznia) wynosi – 3,3°C, średnia najcieplejszego miesiąca (lipca) wynosi 18,4°C. Okres wegetacyjny w rejonie Kutna trwa przeciętnie 205 -210 dni w ciągu roku, począwszy od połowy kwietnia do pierwszych dni listopada. Kutno leży w strefie o najniższych opadach w Polsce, co stwarza określone potrzeby gospodarcze, zwłaszcza w rolnictwie. Przeciętna ich suma roczna kształtuje się na poziomie 550 mm, w poszczególnych latach mogą być one znacznie niższe. Niedobory opadów wywołują groźne w skutkach zjawisko stopniowego stepowienia obszarów Polski Środkowej, pogłębiane przez brak lasów i intensywne rolnictwo w niektórych regionach. Najwięcej opadów występuje w okresie letnim, zwłaszcza w miesiącu lipcu, w którym spada ponad 17% całorocznej sumy opadów. Najmniej opadów notuje się w grudniu, styczniu, lutym i marcu. Rejon Kutna wyróżnia się małą ilością burz. Średnia roczna liczba dni z burzą wynosi 5 i jest o połowę mniejsza od średniej dla Polski. Pokrywa śnieżna utrzymuje się stosunkowo krótko, około 39 dni w roku. Jej brak w okresie wczesnej zimy i wiosny staje się często przyczyną wymarzania ozimin. Na obszarze miasta notuje się w ciągu roku przeciętnie 21 dni z mgłą. Najczęściej pojawia się ona w miesiącach późnojesiennych i zimowych. Dość często w dolinie rzeki Ochni zalega mgła lokalna, wywołana wypromieniowaniem ciepła i stagnacją wilgotnych warstw powietrza. Zachmurzenie waha się od 50 % we wrześniu do 80 % w grudniu. W ciągu roku notuje się około 50 dni pogodnych i 130 pochmurnych. Układ wiatrów w Kutnie jest podobny, jak w innych rejonach Krainy Wielkich Dolin. Dominują wiatry zachodnie, mniejszy udział w ciągu roku wykazują wiatry północne i południowo-wschodnie. W okresie zimy wzrasta częstość wiatrów południowo-zachodnich, w czasie lata najczęstsze są wiatry północno-zachodnie.

Pas koryta rzeki Ochni (wraz z bezpośrednim terenem przyległym), dzielący miasto Kutno w linii zbliżonej do równoleżnikowej (wschód – zachód) stanowi korytarz przewietrzający w mieście. Ten istniejący w sposób naturalny korytarz pozwala na zachowanie tzw. pasa wzmożonej działalności wiatrów zachodnich zapewniających skuteczną migrację prądów powietrznych uniemożliwiających powstawanie obszarów kumulacji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego na obszarze miasta Kutna.

2.5. Roślinność i świat zwierzęcy

Powiat kutnowski ma charakter typowo rolniczy. Wysoka żyzność gleb pozwala na uprawy takich roślin jak pszenica, buraki cukrowe, jęczmień, rzepak, warzywa. Teren charakteryzuje się występowaniem tzw. procesu stepowienia krajobrazu. Nie mały wpływ na tę sytuację ma bardzo niski wskaźnik zalesieniowy w powiecie (4,8% – najniższy w Polsce). Kutno nie ma w pobliżu znaczących kompleksów leśnych, które stanowiłyby przyrodniczy pierścień ochronny dla miasta. Fakt ten oraz

niedostateczne w przekroju całego powiatu nasycenie krajobrazu rolniczego zadrzewieniami każą uznać, że ochrona drzew i krzewów w samym mieście jest koniecznością. Układ zieleni miejskiej Kutna jest mozaikowy. Tworzą go nieliczne powierzchnie leśne, skwery, zieleń przyuliczna, cmentarna, przy zabudowie mieszkaniowej, terenach sportowych, zieleń ogródków działkowych oraz najcenniejsza pod względem bogactwa przyrodniczego, zieleń parków zabytkowych.

Najcenniejsze obiekty przyrodnicze w Kutnie, z punktu widzenia ochrony przyrody (a także zabytków) to: zabytkowy zespół parkowo-pałacowy Gierałty oraz aleje zabytkowe i pomniki przyrody. Inne cenne obiekty przyrodnicze na terenie miasta to Park Traugutta, aleja kasztanowa wzdłuż ulicy Sienkiewicza wpisana do rejestru zabytków w 1967 roku i aleja kasztanowa wzdłuż ul. Barcewicza. Lista parków zabytkowych na terenie Kutna obejmuje również park krajobrazowy w Puśnikach, w którym zachowanych zostało niewiele elementów założeń historycznych oraz resztki parku w Skłęczkach. W 2003 roku otwarty został Park Miejski nad Ochnią o pow. 4,1 ha. Jest to najmłodszy park w Kutnie. Stanowi on przykład przyrodniczego zagospodarowania terenów, które z natury stanowią korytarz ekologiczny i wentylacyjny dla miasta. Istotnym elementem przyrodniczo-środowiskowym Kutna jest pas łąk towarzyszących rzece Ochni na rozległych terasach zalewowych. Teren ten, przebiegający przez miasto w kierunku z północnego zachodu na południowy wschód, z lokalnym zwężeniem w okolicy ul. Sienkiewicza, stanowi naturalny kanał wentylacyjny dla miasta, a także istotny dla miasta korytarz ekologiczny. Ochrona tego korytarza powinna być uwzględniana przy podejmowaniu inicjatyw inwestycyjnych towarzyszących dynamicznemu rozwojowi miasta.

Świat zwierzęcy na obszarze miasta Kutno (zatem również na obszarze objętym projektem planu) nie jest bogaty. Reprezentowany jest jedynie przez pospolite gatunki ptaków tj. wróble, szpaki, kawki, sikorki, synogarlice. W związku z położeniem przy granicy miasta oraz z sąsiedztwem terenów upraw rolnych - okresowo mogą pojawiać się również gatunki żyjące na polach, takie jak: sarny, dziki, bażanty, kuropatwy. Ze względu jednak na ograniczenie drogą krajową migracje tych zwierząt na obszar opracowania nie są częstym zjawiskiem.

2.6. Stan jakości powietrza i klimatu akustycznego

Stan czystości powietrza w znacznym stopniu warunkuje jakość życia na danym terenie, ponieważ powietrze jest nie tylko źródłem tlenu, ale ma również decydujący wpływ na zdrowie człowieka. Zanieczyszczenia powietrza polega więc na wprowadzaniu do atmosfery substancji stałych, ciekłych lub gazowych w ilościach, które mogą ujemnie wpływać na zdrowie ludzi, klimat, przyrodę, glebę, wodę lub spowodować inne szkody w środowisku. Stan czystości powietrza w dużej mierze uzależniony jest tym samym od skali i kierunków rozwoju regionu. Wzrost zanieczyszczenia powietrza

wynika zarówno z rozwoju budownictwa mieszkaniowego, jak i aktywności gospodarczej, gdyż wymuszają one wzrost zapotrzebowania energetycznego, co w konsekwencji powoduje większą emisję zanieczyszczeń.

Przy ocenie jakości powietrza atmosferycznego na obszarze objętym projektem planu wykorzystano raport GIOŚ w Łodzi pt. Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim za rok 2021. Prezentowaną ocenę wykonano w odniesieniu do odnowionego układu stref i zmienionych poziomów substancji, w oparciu m. in. o ustawę - Prawo ochrony środowiska czy rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. Według odnowionego podziału strefę stanowią: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy i tzw. pozostały obszar. Zgodnie z tym raportem obszar objęty projektem planu zaliczono do strefy łódzkiej.

Pod kątem ochrony zdrowia ludzkiego w 2021 roku w strefie łódzkiej nie stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych i docelowych stężeń SO₂, NO₂, O₃, CO, C₆H₆. Strefę łódzką zaliczono do klasy C pod względem stężenia pyłu PM₁₀, BaP, oraz do klasy C1 pod względem stężenia pyłu zawieszonego PM_{2,5}. Pod względem kryteriów określonych w celu ochrony roślin, strefę łódzką ze względu na ozon, dwutlenek siarki (SO₂) i tlenki azotu (NO_x) zaliczono do klasy A.

Hałas jest powszechnym zanieczyszczeniem środowiska przyrodniczego, spośród wielu jego źródeł do najbardziej uciążliwych zalicza się hałas komunikacyjny. Zasadniczymi czynnikami mającymi wpływ na poziom hałasu komunikacyjnego kołowego są: natężenie ruchu i udział transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów, stan techniczny pojazdów, rodzaj i stan nawierzchni dróg etc. Wpływ na poziom hałasu na analizowanym obszarze może mieć w tym przypadku linie kolejowe oraz droga krajowa i wojewódzka.

2.7. Obiekty i obszary chronione

2.7.1. Środowisko przyrodnicze

Na terenie miasta Kutna zaplanowano według ustaleń zawartych w Aktualizacji Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Łódzkiego (2010) powstanie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Ochni – Głogowianki”

Projektowany Obszar Chronionego Krajobrazu „Ochni-Głogowianki - projekt Rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 19.06. 2008 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu

Ochni-Głogowianki. Wyznaczony Obszar położony jest na terenie gmin: Nowe Ostrowy, Łanięta, Krośniewice, Kutno, Strzelce, Krzyżanów, Bedlno oraz miast Kutno i zajmuje obszar 5 807 ha. Przedmiotem ochrony jest ochrona walorów przyrodniczych rzek: Ochni i Głogowianki oraz utworzenie korytarza ekologicznego łączącego dolinę Bzury z terenami Pojezierza Gąbińsko – Gostynińskiego.

Analizowany obszar znajduje się poza obszarami chronionymi.

2.7.2. Środowisko kulturowe

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* ochronie i opiece podlegają:

- zabytki nieruchome, w szczególności: krajobrazy kulturowe, układy urbanistyczne, ruralistyczne i zespoły budowlane, dzieła architektury i budownictwa, dzieła budownictwa obronnego, obiekty techniki, cmentarze, parki, ogrody i inne formy zaprojektowanej zieleni, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,
- zabytki ruchome, w szczególności: dzieła sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej, kolekcje, numizmaty oraz pamiątki historyczne, wytwory techniki, materiały biblioteczne, instrumenty muzyczne, wytwory sztuki ludowej i rękodzieła oraz inne obiekty etnograficzne, przedmioty upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,
- zabytki archeologiczne, w szczególności: pozostałości terenowe pradziejowego i historycznego osadnictwa, cmentarze, kurhany, relikty działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Na analizowanym obszarze znajduje się strefa zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego, obszar AZP 56-50, stanowisko nr 86.

2.8. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektu planu miejscowego

Głównym celem sporządzenia miejscowego planu na analizowanym terenie jest realizacja inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, polegającej na modernizacji istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 110 kV relacji GPZ Kutno – GPZ Skłęczki oraz budowie napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 110 kV w kierunku Zgierza. Realizacja przedmiotowej inwestycji wynika z potrzeby zapewnienia możliwości oraz poprawy jakości zasilania dla odbiorców

przyłączonych oraz planowanych do przyłączenia w związku z rozwojem lokalnym wynikającym z rozbudowy strefy przemysłowej, przebiegu autostrady A1 oraz linii kolejowych.

Brak realizacji projektu planu oznaczać będzie uniemożliwienie zaspokojenia potrzeb obecnych i przyszłych odbiorców energii elektrycznej na terenie miasta Kutno. Dodatkowo brak realizacji ustaleń projektu planu miejscowego może przyczynić się do wprowadzenia chaosu przestrzennego oraz powstania konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego.

Zaniechanie realizacji projektu planu spowoduje, że lokalizacja nowej zabudowy prowadzona będzie w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy, które nie zawierają odpowiednich zapisów chroniących środowisko przyrodnicze. Istnieje także ryzyko wprowadzenia na omawiany obszar funkcji niezgodnych z jego charakterem i generujących dla otoczenia zbyt dużo negatywnych oddziaływań np. poprzez realizację przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie oddziaływać na środowisko.

Do najważniejszych, potencjalnych zmian w środowisku przyrodniczym oraz w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów, jakie mogłyby wystąpić w przypadku braku realizacji ustaleń planu miejscowego, można zatem zaliczyć:

- rozwój nadmiernie intensywnej zabudowy na terenach obecnie niezabudowanych, na podstawie wydanych decyzji o warunkach zabudowy;
- niekontrolowany i spontaniczny rozwój różnorodnej zabudowy,
- pojawienie się znacznych różnic w zagospodarowaniu przestrzennym (przeznaczenie, charakter, kubatura i standard zabudowy),
- realizację przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie oddziaływać na środowisko (innych niż elementy układu komunikacyjnego czy inwestycje celu publicznego),
- trudności z utrzymaniem ładu przestrzennego (pogłębianie się problemów związanych z chaotycznym i niekontrolowanym przekształcaniem krajobrazu).

3. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu oraz określenie i ocena skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz realizacji ustaleń projektu planu

W zakresie przewidywanego oddziaływania skutków realizacji projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego stwierdza się, iż projektowane przeznaczenie obszaru oddziaływać będzie w różny sposób na aktualny stan środowiska. W przypadku terenów niezainwestowanych wpływ projektu planu miejscowego na środowisko nie będzie rażąco szkodliwy dla środowiska.

Planowane przedsięwzięcie, należy do kategorii, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019, 1839), tj. *napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6*, czyli do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przed pozwoleniem na budowę wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustalono m.in.:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:
 - a) terenów 2U-P, 3U-P, 4U-P, 5U-P, 6U-P,
 - b) inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:
 - a) terenów 1U-P, 1U-P-KK,
 - b) inwestycji celu publicznego,
 - c) zabudowy mieszkaniowej, wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
 - d) garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów;
- 3) zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, o których mowa w przepisach odrębnych;

- 4) zakaz lokalizacji działalności gospodarczej, polegającej na odzysku i unieszkodliwianiu odpadów, w tym ich składowaniu, przeładunku, zbieraniu, przetwarzaniu, obróbce, termicznemu przekształcaniu, w tym spalaniu oraz krakingu odpadów, z zastrzeżeniem pkt 5;
- 5) dopuszczenie gromadzenia i przetwarzania odpadów, wyłącznie jeśli wynika to z procesu technologicznego danego wytwórcy;
- 6) zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych;
- 7) zakaz zrzutu nieoczyszczonych ścieków bytowych, komunalnych, przemysłowych do gruntu.

Etap realizacji przedmiotowego projektu planu będzie związany z oddziaływaniem na powierzchnię ziemi, powietrze, klimat akustyczny oraz emisją odpadów. Etap eksploatacji będzie natomiast związany głównie z emisją do środowiska hałasu oraz pola elektromagnetycznego. Jednakże przedsięwzięcie jest projektowane i będzie zrealizowane w sposób, który nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko.

Przebudowa i budowa linii elektroenergetycznej 110 kV odbywać się będzie przy wykorzystaniu najnowszych technologii w dziedzinie budownictwa energetycznego, w zakresie wykonania urządzeń przewidzianych do zainstalowania i w procesie montażu tych urządzeń. Technologie te kładą szczególny nacisk na wymogi ochrony środowiska oraz bezpieczeństwo i ochronę zdrowia ludzi. Dowodzą tego m.in. stosowne atesty – świadectwa, wydane dla poszczególnych podzespołów urządzeń, a także wprowadzone dokumentacyjnie standardy dotyczące ich montażu.

Etap budowy przeanalizowano w dwóch jego podstawowych fazach:

- faza I – demontaż zużytych elementów istniejącej linii 110 kV;
- faza II – montaż nowych elementów linii 110 kV.

Bogate doświadczenia krajowych przedsiębiorstw wykonawczych związane z budową linii napowietrznych wysokiego napięcia wskazują, że przy tego rodzaju pracach obszar, na którym budowana jest linia, nie jest typowym placem budowy. Poza projektowanymi stanowiskami słupów praktycznie nie będą prowadzone roboty budowlane. Z uwagi na odległości pomiędzy stanowiskami słupów (ok. 300 m) i niewielki obszar zajmowany czasowo dla prowadzenia robót, nie stosuje się ogrodzeń dla wydzielenia terenu prac. Nie organizuje się też zaplecza budowy w postaci barakowozów czy placów magazynowych.

Prace budowlane na linii 110 kV odbywać się będą z wykorzystaniem nowoczesnych technologii budownictwa energetycznego, ze szczególnym uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska oraz

bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ludzi. Prace będą realizowane w odcinkach (sekcjach odciągowych). Po wykonaniu do nich ewentualnych, tymczasowych dojazdów, prace obejmą kolejno:

- wyłączenie linii spod napięcia;
- demontaż istniejących, zużytych przewodów i osprzętu;
- demontaż istniejących, zużytych konstrukcji słupów;
- wydobycie istniejących fundamentów słupów podlegających wymianie;
- załadunek i wywiezienie zdemontowanych elementów;
- dostarczenie nowych elementów: fundamentów, konstrukcji słupów, przewodów i osprzętu;
- dostosowanie zagłębienia po wydobytym fundamencie do nowych warunków posadowienia (nowe fundamenty);
- wykonanie ewentualnych nowych wykopów i zasypanie starych;
- montaż fundamentów prefabrykowanych lub wykonanie na miejscu nowych fundamentów;
- zasypanie nowych fundamentów z zagęszczeniem gruntu;
- scalenie i montaż konstrukcji słupów na fundamentach;
- montaż (na słupach) osprzętu i przewodów;
- przywrócenie terenów wokół słupów oraz na tymczasowych dojazdach (jeśli wystąpi potrzeba ich wytyczenia) do poprzedniego użytkowania;
- załączenie linii pod napięcie.

W zakresie przewidywanego oddziaływania skutków realizacji projektu planu dotyczących zabudowy mieszkaniowej lub usługowej na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego stwierdza się, iż projektowane przeznaczenie obszaru oddziaływać będzie w różny sposób na aktualny stan środowiska. W przypadku terenów niezainwestowanych wpływ projektu planu miejscowego na środowisko nie będzie rażąco szkodliwy dla środowiska, aczkolwiek może zmniejszyć się powierzchnia terenów biologicznie czynnych, w tym zmniejszy się przepuszczalność terenu na skutek utwardzenia nawierzchni przez planowaną zabudowę. Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie wód, gleb, powietrza oraz takich zjawiskach jak utrata bioróżnorodności biologicznej.

Istniejącymi problemami ochrony środowiska istotnymi z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu są:

- wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza (emisje z systemów grzewczych, z ciągów komunikacyjnych), a w konsekwencji przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych;
- dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych spowoduje naruszenie warunków gruntowych wód podziemnych (Budowa kondygnacji podziemnych, w zależności od warunków gruntowo-wodnych, a zwłaszcza głębokości zalegania warstwy wodonośnej, spowodować może pewne utrudnienia w ich dotychczasowym przepływie lub zmianę jego reżimu. Dlatego w przypadku realizacji inwestycji budowlanych z kondygnacjami podziemnymi niezbędne może być wykonanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej z elementami badań hydrogeologicznych. W zależności od wyników tych badań, zwłaszcza w zakresie głębokości i rodzaju zalegania wód gruntowych oraz kierunku ich przepływu, niezbędne może okazać się wskazanie metody odwodnienia terenu inwestycji, która pozwoli na utrzymanie w możliwie niezmiennym stanie warunków wodnych w rejonie inwestycji);
- zmniejszenie terenów biologicznie czynnych,
- powstanie niewielkiego zaburzenia naturalnego spływu wód do gruntu – retencji w wyniku powstania powierzchni nieprzepuszczalnych.

3.1. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat

Prace związane z budową i z wymianą zużytych elementów linii 110 kV w fazach I i II będą miały znikomy wpływ na lokalne warunki klimatyczne, ograniczony do zmian w skali mikroklimatycznej. Będą to znikome zmiany anemometryczne w zasięgu likwidowanych i wznoszonych konstrukcji słupów oraz znikome zmiany w związku z przekształceniami powierzchni czynnej w zasięgu fundamentów słupów (zmiany krótkookresowe - wykoppy będą zasypane i tereny te zostaną zrehabilitowane). Przedsięwzięcie na etapie budowy spowoduje zmiany mikroklimatyczne, nieodczuwalne przez ludzi i inne organizmy żywe. Na etapie eksploatacji linii 110 kV wystąpią niewielkie zmiany mikroklimatyczne, głównie anemometryczne w zasięgu konstrukcji słupów. Pod względem adaptacji do globalnych zmian klimatu wymagane jest zastosowanie wzmocnionych konstrukcji słupów oraz mocowań przewodów linii, a w zakresie mitygacji zmian klimatu należy dążyć do maksymalnego zachowania powierzchni biologicznie czynnych.

O stanie powietrza atmosferycznego decyduje przede wszystkim wielkość i przestrzenny rozkład emisji pochodzących z różnych źródeł. Realizacja inwestycji nie spowoduje zmian w otoczeniu obiektu. Na etapie budowy przedsięwzięcia, w fazie I prac, jak i w fazie II, oddziaływanie na stan

zanieczyszczenia powietrza będzie wynikać głównie z transportu materiałów budowlanych oraz z pracy sprzętu budowlanego. Eksploatacja linii 110 kV nie będzie źródłem zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego gazami, pyłami lub odorami, z wyjątkiem zanieczyszczeń motoryzacyjnych emitowanych przez pojazdy ekip serwisowych i naprawczych – będzie to oddziaływanie sporadyczne i znikome.

Ze względu na rodzaj, skalę i wielkość przedsięwzięcia można wykluczyć istotny wpływ na kształtowanie i zmiany klimatu w jego otoczeniu. W bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji na etapie budowy wystąpi zjawisko emisji substancji gazowych i pyłowych do powietrza, związanej z ruchem pojazdów i pracami budowlanymi. Całkowita emisja tych zanieczyszczeń w skali regionu będzie pomijalnie mała, a ponadto zmiany te będą krótkotrwałe i odwracalne. Skala zmian klimatu obserwowana w Polsce i w rejonie przedsięwzięcia nie będzie miała znaczenia dla analizowanego przedsięwzięcia, ponieważ zmiany te obejmują przede wszystkim zwiększenie ilości burz i silnych wiatrów, zwiększenie maksymalnych temperatur w lecie oraz podwyższenie minimalnych temperatur w zimie. Wszystkie te zjawiska uwzględniono dobierając odpowiednie parametry inwestycji projektując zarówno odwodnienie w przypadku deszczy nawalnych i dostosowanie nawierzchni do skrajnych temperatur.

Ewentualne zmiany klimatyczne nie będą miały również istotnego wpływu na pracę instalacji. Napowietrzne instalacje elektroenergetyczne są przede wszystkim narażone na awarie spowodowane wicherami, burzami śnieżnymi, silnym wiatrem i nadmiernym oblodzeniem. Występowanie ekstremalnych zjawisk pogodowych, typu huragany czy intensywne burze, może doprowadzić do zwiększenia ryzyka uszkodzenia obiektów, a zatem ograniczenia w dostarczaniu energii do odbiorców. Są one czynnikami ryzyka, nie jest możliwe ich całkowite wykluczenie. Dlatego napowietrzne obiekty elektroenergetyczne są projektowane na określone warunki pogodowe, określone normatywnie, uwzględniające także występowanie porywów wiatru i oblodzenia. Zatem etap projektowania, w którym zostają dobrane parametry techniczne instalacji odpowiednio do warunków panujących w otoczeniu, ryzyko wpływu klimatu i jego zmian na obiekt budowlany jest niewielkie.

O stanie powietrza atmosferycznego decyduje przede wszystkim wielkość i przestrzenny rozkład emisji pochodzących z różnych źródeł. Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń, dlatego też w projekcie planu miejscowego nie zaszła konieczność wprowadzenia innych środków organizacyjnych i technicznych służących ograniczeniu ich ewentualnego niekorzystnego oddziaływania.

Monitoring wpływu zmian klimatu jest działaniem niezwykle istotnym i został wskazany w odniesieniu do poszczególnych sektorów i obszarów w ramach właściwych kierunków działań SPA2020 (Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030).

Projekt planu ustala w zakresie zaopatrzenie w ciepło dla celów grzewczych i ciepłej wody użytkowej z indywidualnych źródeł ciepła, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii – fotowoltaiki, zgodnie z przepisami odrębnymi. Zakazano lokalizacji elektrowni wiatrowych. W zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych ustalono stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi (tj. z Uchwałą nr XLIV/548/17 Sejmiku Województwa łódzkiego z dnia 24 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa łódzkiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw):

„§2. 1. Rodzaje instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia w zakresie ich eksploatacji to instalacje, w których następuje spalanie paliw w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791), w szczególności kocioł, piec, kominek, jeżeli następuje w nich spalanie paliw stałych oraz:

1) dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub do systemu ogrzewania wody użytkowej lub

2) wydzielają ciepło poprzez:

a) bezpośrednie przenoszenie ciepła lub

b) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do medium lub

c) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza.

2. Rodzaje instalacji wymienione w ust. 1 pkt 2, dla których wprowadza się ograniczenia, nie obejmują instalacji nie służących ogrzewaniu pomieszczeń lub wody użytkowej i eksploatowanych na zewnątrz budynków:

1) w odległości co najmniej 3 m od obrysu zewnętrznego rzutu pionowego budynku lub

2) wyposażonych w przewód kominowy z wylotem co najmniej 4 m powyżej poziomu paleniska.

§ 3. Podmiotami, dla których wprowadza się ograniczenia i zakazy są podmioty eksploatujące instalacje wskazane w § 2.

§ 4. Zakazuje się stosowania paliw:

- 1) w których udział masowy węgla kamiennego o uziarnieniu poniżej 3 mm wynosi powyżej 15%, za wyjątkiem paliw o wartości opałowej nie mniejszej niż 24 MJ/kg i zawartości popiołu nie większej niż 12%;*
- 2) węgla brunatnego oraz paliw stałych produkowanych z wykorzystaniem tego węgla;*
- 3) mułów i flotokonzentratów węglowych oraz mieszanek produkowanych z ich wykorzystaniem;*
- 4) zawierających biomasę stałą o wilgotności powyżej 20%.”*

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustalono zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej. Ustalono dopuszczenie stosowania energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych – fotowoltaiki, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono dopuszczenie zachowania istniejącej sieci elektroenergetycznej, z możliwością jej przebudowy oraz rozbudowy. Ustalono dopuszczenie przebudowy lub rozbiórki napowietrznych linii elektroenergetycznych kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenów. Ustalono dopuszczenie budowy nowych linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia, dla których nie oznaczono na rysunku planu strefy ochronnej od linii elektroenergetycznej, jako linii kablowych. Ustalono realizację inwestycji elektroenergetycznych oraz usuwanie kolizji projektowanych obiektów z istniejącymi sieciami elektroenergetycznymi zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono dostęp i dojazd do infrastruktury technicznej - elektroenergetyki, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Projekt planu w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery ustala nakaz ogrzewania budynków ze źródeł energii cieplnej wykorzystujących paliwa dopuszczone do stosowania w obowiązujących przepisach odrębnych, w tym odnawialnych źródeł energii - fotowoltaiki, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz nakaz stosowania, w ogrzewaniu budynków oraz w prowadzonej działalności gospodarczej, urządzeń, rozwiązań technicznych i technologii zapewniających zachowanie dopuszczalnych przepisami odrębnymi poziomów emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Uciążliwość oddziaływania przedsięwzięć lokalizowanych w terenach nie może powodować obciążenia środowiska powyżej dopuszczalnych norm, poza granicami terenu realizacji inwestycji, do której inwestor posiada tytuł prawny.

W związku z powyższym na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń, dlatego też w projekcie planu miejscowego nie zaszła konieczność wprowadzenia innych środków organizacyjnych i technicznych służących ograniczeniu ich ewentualnego niekorzystnego oddziaływania.

W zakresie wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na klimat w związku z lokalizacją zabudowy nie przewiduje się znaczących oddziaływań. Projektowane przeznaczenie terenu nie spowoduje zmiany warunków klimatycznych w rejonie. Lokalnie wystąpić może nieznaczne ocieplenie mikroklimatu poprzez zastosowanie rozwiązań grzewczych w nowoprojektowanych budynkach czy ograniczenie wilgotności poprzez wprowadzenie powierzchni utwardzonych, co jednak nie będzie generowało niekorzystnych oddziaływań w tym zakresie. Tereny zieleni urządzonej mają istotne znaczenie w utrzymaniu składu atmosfery przez produkcję tlenu i wychwytywanie z niej „trucizn”. Ponadto roślinność wysoka (drzewa) stanowi regulator klimatu – poprzez zmniejszanie prędkości wiatru osłabiają tempo parowania i zmniejszają amplitudy wahań temperatur powietrza. Dlatego przy zagospodarowywaniu poszczególnych terenów, ważne jest stosowanie się do wymaganych wskaźników dotyczących areałów powierzchni biologicznie czynnych, ale i rozsądny dobór roślinności.

3.2. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Zgodnie z obowiązującymi wymogami, określone w projekcie planu miejscowego założenia rozwoju przestrzennego opierają się na rzeczywistym rozpoznaniu stanu zasobów wodnych. Założenia te gwarantują ochronę tych zasobów poprzez uwzględnienie określonych warunków i ograniczeń w ich wykorzystaniu. Podkreślić należy, że wszelkie zamierzenia melioracyjne powinny podlegać szczególnej kontroli i ocenie wpływu na środowisko. Na obszarze objętym miejscowym planem w zakresie urządzeń melioracyjnych ustalono obowiązek zachowania systemu melioracyjnego, a w przypadku konieczności jego naruszenia zastosowanie rozwiązań zastępczych, w tym przebudowy, rozbudowy zgodnie z przepisami odrębnymi.

Działania melioracyjne powinny uwzględniać warunki równowagi ekologicznej obszaru dla zapewnienia ochrony środowiska przyrodniczego w zakresie gospodarki wodnej. Prawidłowo przeprowadzone zabiegi melioracyjne obok rozwiązań technicznych powinny dawać wskazówki do sposobu gospodarowania wodą w zlewni. Urządzenia melioracyjne wpływają na obieg wody i powietrza w glebie. Kierowanie obiegami nie tylko podnosi żyzność gleby, ale może wpływać na procesy glebowe i w rezultacie stać się czynnikiem kształtującym glebę („Rola urządzeń melioracji szczegółowych w rolnictwie i środowisku przyrodniczym, art. Dr art. Art. K. Ostrowski, Kraków 2011r.). Zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne: Przy planowaniu, wykonywaniu oraz utrzymywaniu urządzeń melioracji wodnych należy kierować się potrzebą zachowania zróżnicowanych biocenoz polnych i łąkowych, koniecznością osiągnięcia dobrego stanu wód oraz koniecznością osiągnięcia celów środowiskowych.

Melioracje przyczyniają się do zmian reżimów hydrologicznych w zlewniach rzek. Drenowanie użytków rolnych powoduje zmniejszenie spływów powierzchniowych powodujących erozję i zmywanie składników nawozowych oraz przyczynia się do złagodzenia fali powodziowej, bowiem wierzchnia warstwa gleb po odwodnieniu jest zdolna do przyjmowania wód opadowych lub roztopowych. Nieco inaczej jest w przypadku odwodnienia rowami otwartymi. W pierwszej fazie, podobnie jak w przypadku drenowania, następuje złagodzenie fali powodziowej. W drugiej fazie, gdy zdolność retencyjna gleby zostanie wyczerpana, dodatkowe ilości deszczu czy wód roztopowych spływają szybciej niż przed melioracją, co zwiększa przepływy wody w rzekach. W dekadach posusznych wilgotność zdrenowanej gleby mineralnej jest wielokrotnie większa niż niezdrenowanej. Dzieje się tak dlatego, że – szczególnie w przypadku gleb ciężkich – po zdrenowaniu polepsza się struktura gleby i zdolność retencjonowania wody. Gleby strukturalne wchłaniają 85% opadów, podczas gdy niestukturalne zaledwie 15%. Dzięki polepszeniu struktury gleby i obniżeniu poziomu wody spływy powierzchniowe są do 2–3 razy mniejsze (ogranicza to erozję gleb), a rośliny korzenia się głębiej i są odporniejsze na suszę atmosferyczną. Jak się okazało, melioracje użytków rolnych raczej nie przyczyniają się istotnie do obniżenia poziomu płytkich wód gruntowych (Lipiński, „Zarys rozwoju oraz produkcyjne i środowiskowe znaczenie melioracji w świetle badań”, 2006). Natomiast źle przeprowadzona melioracja prowadzi do zmniejszenia różnorodności gatunkowej, zwiększenia prawdopodobieństwa podtopień i powodzi w przypadku nawalnych deszczy oraz obniżenia wód gruntowych. Prawidłowa przebudowa urządzeń melioracyjnych, przeprowadzona zgodnie z przepisami odrębnymi, nie pogorszy środowiska gruntowo – wodnego obszaru opracowania oraz terenów znajdujących się w sąsiedztwie. Poprawnie zrealizowany system melioracyjny będzie skuteczny i wydajny tak by nie doprowadzić do lokalnych podtopień, m.in. w przypadkach wystąpienia nawalnych deszczy.

Modernizacja i budowa linii 110 kV, będącej przedmiotem opracowania, nie spowoduje zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych, a niewielkie, krótkotrwałe i lokalne oddziaływanie na pierwszy poziom wody podziemnej (wody gruntowej) może wystąpić tylko przy sporadycznym odwadnianiu wykopów pod fundamenty nowych słupów. Jedyne, potencjalne zagrożenie dla wód powierzchniowych i pierwszego poziomu wód podziemnych może stanowić ich zanieczyszczenie w trakcie awaryjnych wycieków substancji ropopochodnych ze sprzętu budowlanego i transportowego – w celu ich ograniczenia przewidziano odpowiednie rozwiązania chroniące środowisko. Przedsięwzięcie nie spowoduje na etapie budowy powstania zagrożeń dla osiągnięcia celów środowiskowych, określonych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (2016) dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, w zasięgu których przebiega przedmiotowa linia 110 kV. Eksploatacja linii 110 kV nie będzie miała wpływu na

obiekty hydrograficzne oraz na wody podziemne, a także nie spowoduje powstania zagrożeń dla realizacji założeń „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (2016).

Zapisy planu przewidują w zakresie zaopatrzenia obszaru planu w wodę do celów bytowych, gospodarczych i przeciwpożarowych poprzez budowę sieci zbiorczej zasilanej z ujęć wody położonych poza obszarem planu. Ustalono dopuszczenie zachowania istniejącej sieci wodociągowej, z możliwością jej przebudowy oraz rozbudowy. Ustalono nakaz zapewnienia zaopatrzenia terenów w wodę do celów przeciwpożarowych. Projekt planu ustala objęcie siecią kanalizacji sanitarnej zabudowy lokalizowanej w granicach planu, poprzez budowę sieci zbiorczej odprowadzającej ścieki do oczyszczalni ścieków położonej poza obszarem planu. Do czasu realizacji zbiorczej sieci kanalizacyjnej ustalono dopuszczenie stosowania zbiorników bezodpływowych. Zakazano wprowadzania z terenów 1U-P, 2KDZ, 4U-P, 5U-P, 6U-P, 6IE nieoczyszczonych i oczyszczonych ścieków na tereny kolejowe KK. Zakazano zrzutu nieoczyszczonych ścieków bytowych, komunalnych, przemysłowych do gruntu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych. Przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych. Zgodnie z art. 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie działka budowlana, przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku m.in. do sieci kanalizacyjnej. Zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia w razie braku warunków przyłączenia sieci kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Preferowane było by lokalizowanie nowej zabudowy na terenach objętych planem dopiero po podłączeniu do sieci kanalizacji sanitarnej i tym samym uniknięcie zastosowania rozwiązań indywidualnych. Jednakże wprowadzenie takiego nakazu nie jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Należy zatem realizować w pełni szczelne zbiorniki bezodpływowe, tak by nie doszło do zanieczyszczenia wód podziemnych, gleby a za jej pośrednictwem również wód

powierzchniowych. Zagadnienie to jest szczególnie istotne biorąc pod uwagę zobowiązania Polski, jako członka Unii Europejskiej, do osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych. Zatem należy uznać, że ustalenia planu nie wpłyną negatywnie na stan wód, przy zastosowaniu możliwych rozwiązań (w tym indywidualnych) w zakresie gospodarki ściekowej, zgodnie z przepisami prawa.

Ustalono zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na własnym terenie lub ich odprowadzanie do kanalizacji deszczowej, dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono zakaz odprowadzania z terenów 1U-P, 2KDZ, 4U-P, 5U-P, 6U-P, 6IE wód opadowych i roztopowych na tereny kolejowe KK. Projekt planu ustala dopuszczenie realizacji zieleni urządzonej oraz zbiorników retencyjnych, pod warunkiem zachowania zgodności z innymi ustaleniami planu. Zgodnie z §28 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Zgodnie z §8 pkt 1 rozporządzenia budynki niskie to budynki do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie. W przypadku terenów z budynkami niskimi podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych winno być ich zatrzymanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu, przed odprowadzeniem do odbiornika (np. poprzez spływ przez powierzchnie zadarnione). Natomiast dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych są ograniczone (np. duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne itd.). Ponadto zgodnie z §17 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej: terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1ha,

obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, bez oczyszczania.

Infiltracja to grawitacyjne przemieszczanie się wód powierzchniowych oraz opadowych w głąb skorupy ziemskiej. Zależy m.in. od przepuszczalności gruntów (ich współczynnika filtracji), morfologii terenu, szaty roślinnej, niedosytu wilgotności powietrza, nasycenia wodą środowiska skalnego, przemarzania gruntu, działalności człowieka i klimatu. W projekcie planu ustalono wskaźniki intensywności zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej. Ustalenia te mają pozytywny wpływ na infiltrację wód opadowych i roztopowych w głąb ziemi i zasilanie wód podziemnych.

Na terenach 7MN-U, 3U, 1U-P, 2U-P, 2ZD, 1Z, 2Z, 3Z, 1ZN, 2ZN, 3ZN, 4ZN, 1WS, 3WS, 1L, 5IE, 9KDD ustalono uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek zagrożenia wynikającego z położenia na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$), określonego na rysunku planu.

Na terenach 7MN-U, 3U, 1U-P, 2U-P, 2ZD, 1Z, 2Z, 3Z, 1ZN, 2ZN, 3ZN, 4ZN, 1WS, 3WS, 1L, 5IE, 9KDD ustalono uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczeń wynikających z położenia w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$), określonego na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi z uwzględnieniem pkt 5.

Na terenie 1Z, 2Z, 3Z, 2ZN, 1WS ustalono uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczeń wynikających z położenia w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$), określonego na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem pkt 5.

Na terenach określonych powyżej, położonych w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, obowiązują zakazy, a także możliwość odstępstwa od nich, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią. Zgodnie z ustawą Prawo wodne lokalizowanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać

na środowisko, nowych obiektów budowlanych, gromadzenia na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią ścieków, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, oraz prowadzenie na tych obszarach przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego. W pozwoleniu wodnoprawnym określa się wymagania dla obiektów budowlanych lokalizowanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

W granicach obszarów zdrenowanych, oznaczonych informacyjnie na rysunku planu, obowiązuje nakaz przebudowy lub likwidacji urządzeń drenarskich, zgodnie z przepisami odrębnymi Prawa wodnego.

Ustalenia projektu planu regulują zasady gospodarki wodno-ściekowej, w związku z czym realizacja ustaleń projektu planu gwarantuje ochronę wód powierzchniowych i podziemnych zarówno w trakcie realizacji, jak i eksploatacji inwestycji.

Ustalenia planu nie wpłyną negatywnie na osiągnięcie celów środowiskowych określonych dla wód powierzchniowych i podziemnych. Inwestycja nie będzie wpływała również negatywnie na ustanowione dla nich cele środowiskowe, określone w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”. Zapisy planu wprowadzają ochronę Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 226 "Krośniewice - Kutno", granice którego określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszym planem, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

3.3. Oddziaływanie na powierzchnię terenu, gleby i zasoby naturalne

Przekształcenia przypowierzchniowej warstwy litosfery na etapie budowy, przebudowy napowietrznej linii 110 kV obejmą przede wszystkim zdjęcie pokrywy glebowej i przekształcenia w przypowierzchniowych strukturach geologicznych, w związku z likwidacją fundamentów słupów linii istniejącej i nowymi wykopami pod fundamenty słupów, w sytuacjach ich lokalizacji w innych miejscach. Wykopy te zasypane zostaną nadmiarem materiału z wykopów pod nowe słupy i materiałem dowiezionym z zewnątrz.

Warstwa próchniczna gleby zostanie każdorazowo zdjęta w początkowej fazie prac ziemnych i odłożona do późniejszego wykorzystania podczas rekultywacji terenu lokalizacji słupa. W otoczeniu wszystkich wykopów wystąpią zmiany fizycznych właściwości gleb w wyniku ich ugniatania (skompaktowania) przez ciężki sprzęt budowlany i transportowy. Zmiany wierzchniej warstwy litosfery (poza ewentualnymi przekształceniami fizycznymi gleby na tymczasowych dojazdach) będą ograniczone do stanowisk słupów i w skali całego przedsięwzięcia będą miały punktowy charakter.

Odpowiednie zagęszczenie ziemi wyeliminuje osiadanie gruntu w rejonie fundamentów. Tereny wokół wykopów będą podlegały rekultywacji, przy wykorzystaniu zebranej wcześniej organicznej warstwy gleby i zachowaniu pierwotnej rzędnej terenu.

Potencjalne zagrożenie zanieczyszczenia podłoża gruntowego mogą stanowić awaryjne wycieki substancji ropopochodnych z samochodów dostawczych i z maszyn budowlanych. Przeciwdziałać temu będzie zastosowanie nowoczesnego, sprawnego technicznie sprzętu oraz właściwa organizacja i nadzór prac.

Praca ciężkiego sprzętu budowlanego (koparki, spychacze, dźwigi) może wywołać drgania podłoża w strefie prowadzonych prac. Ich występowanie jest krótkotrwałe i dotyczy obszaru maksymalnie do ok. 20 m od miejsca pracy urządzeń. Zasięg oddziaływań generowanych przez źródła drgań, w tym przez drgania technologiczne (prace budowlane przy użyciu ciężkiego sprzętu) jest szczegółowo uregulowany przez Polską Normę PN-85/B- 02170 „Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki”. Zgodnie z tą normą obciążenia wywołane drganiami przekazywanymi przez podłoże są pomijalne, gdy obiekt budowlany znajduje się w odległości większej niż 20 m od źródeł drgań technologicznych (np. w trakcie prac budowlanych).

W przypadku planowanego przedsięwzięcia, drgania mogą wystąpić głównie w trakcie przejazdów pojazdów ciężarowych – przejazdy odbywać się będą po przystosowanych do tego drogach, z maksymalnym ominięciem terenów zainwestowanych. Prędkość ruchu pojazdów, dostosowana do lokalnych warunków drogowych, będzie niewielka, a ewentualne drgania będą zminimalizowane. Na etapie eksploatacji linii 110 kV nie wystąpi oddziaływanie na wierzchnią warstwę litosfery i na gleby, z wyjątkiem ewentualnych przejazdów samochodów serwisowych/naprawczych do słupów – spowoduje to lokalne skompaktowanie pokrywy glebowej.

W związku z dopuszczeniem na terenie planu budowy nowych budynków nastąpi trwałe wyłączenie i uszczelnienie fragmentów powierzchni ziemi, na których zostaną one posadowione. Konieczne będzie prowadzenie wykopów i wykonanie fundamentów pod konstrukcje budowlane. Spowoduje to nie tylko powstanie nadmiaru mas ziemnych, które trzeba będzie zagospodarować, ale także spowoduje zmiany w profilu glebowym (nadmierne zagęszczenie, zmiana przepuszczalności podłoża). Są to zmiany nieuniknione i związane z realizacją każdego typu inwestycji budowlanych.

Przy prowadzeniu prac ziemnych, a przede wszystkich wykopów, należy zachować szczególną ostrożność, gdyż wybranie utworów powierzchniowych, w tym gleby stanowiącej naturalny kompleks sorpcyjny, spowoduje skrócenie drogi, a więc i czasu migracji ewentualnych zanieczyszczeń w głąb

gruntu, z następstwem do wód podziemnych. Niedopuszczalne jest też używanie do prac budowlanych niesprawnych czy uszkodzonych maszyn i urządzeń.

Zapisy projektu planu nakazują uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczeń wynikających z zasięgu stref ochronnych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W pasie ochrony funkcyjnej napowietrznej linii elektroenergetycznej 15kV o szerokości 14,0 m (po 7,0 m od osi linii w każdą stronę) do czasu skablowania, z uwzględnieniem przepisów niniejszej uchwały oraz przepisów odrębnych, ustalono:

- a) lokalizację linii elektroenergetycznej wraz z robotami budowlanymi, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
- b) lokalizację słupów linii elektroenergetycznej,
- c) dopuszczenie zachowania dotychczasowego sposobu użytkowania terenów oraz realizację zabudowy i zagospodarowania terenu zgodnie z ustaleniami §15 – 35 niniejszej uchwały, z zachowaniem ograniczeń lit. d - h,
- d) zakaz sadzenia roślinności o wysokości przekraczającej 3,0 m nad poziomem terenu,
- e) dopuszczenie lokalizacji instalacji fotowoltaicznych – mikroinstalacji, wyłącznie na dachach budynków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- f) zakaz makroniwelacji terenu o wysokości przekraczającej 3,0 m nad poziomem terenu, jeśli ta makroniwelacja nie jest związana z realizacją linii elektroenergetycznej.

W pasie ochrony funkcyjnej linii elektroenergetycznej 110kV o szerokości 30,0 m (po 15,0 m od osi linii w każdą stronę) z uwzględnieniem przepisów niniejszej uchwały oraz przepisów odrębnych, ustalono:

- a) lokalizację linii elektroenergetycznej 110kV, w tym jednotorową, dwutorową lub wielotorową wraz z robotami budowlanymi, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji, z zastrzeżeniem lit. b,
- b) lokalizację lub zakaz słupów linii elektroenergetycznej, zgodnie z ustaleniami §15 – 35 niniejszej uchwały,
- c) dopuszczenie zachowania dotychczasowego sposobu użytkowania terenów oraz realizację zabudowy i zagospodarowania terenu zgodnie z ustaleniami §15 – 35 niniejszej uchwały, z zachowaniem ograniczeń lit. d - h,

- d) zakaz sadzenia roślinności o wysokości przekraczającej 3,0 m nad poziomem terenu,
- e) dopuszczenie lokalizacji instalacji fotowoltaicznych – mikroinstalacji, wyłącznie na dachach budynków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- f) zakaz makroniwelacji terenu o wysokości przekraczającej 3,0 m nad poziomem terenu, jeśli ta makroniwelacja nie jest związana z realizacją napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia,
- g) zakaz budowy budynków przeznaczonych na stały i czasowy pobyt ludzi, w tym budynków mieszkalnych, budynków mieszkalno-usługowych, budynków usługowych, budynków produkcyjnych, z uwzględnieniem lit. i,
- h) dopuszczenie budowy budynków garażowych, gospodarczych, garażowo - gospodarczych, magazynów, składów, hal namiotowych, wiat, portierni, o ile ustalenia szczegółowe niniejszej uchwały dopuszczają budowę tych budynków, wiat, hal namiotowych, zgodnie z przepisami odrębnymi, z zachowaniem:
 - wysokości budynków, wiat, hal namiotowych: do 3,0 m,
 - dachów niepalnych o kącie nachylenia większym niż 15°;

Projekt planu ustala zachowanie ciągłości powiązań sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie zaopatrzenia w gaz ustalono zaopatrzenie obszaru planu w gaz ziemny do celów gospodarczych i grzewczych poprzez budowę i rozbudowę sieci średniego i niskiego ciśnienia, na warunkach określonych w obowiązujących w tym zakresie przepisach odrębnych. Ustalono dopuszczenie zaopatrzenia w gaz ze źródeł indywidualnych.

Przekształcenia powierzchni terenu będą miały charakter lokalny i czasowy. Trwałe oddziaływanie na właściwości gruntów wystąpi jedynie poprzez umieszczenie pod powierzchnią terenu poszczególnych elementów infrastruktury technicznej. Ze względu na niewielką skalę działania, nie wpłynie to jednak na zmianę ukształtowania powierzchni terenu i warunki gruntowe.,

Projekt panu ustala dopuszczenie budowy, przebudowy, rozbudowy, odbudowy, rozbiórki i remontów sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz dopuszczenie budowy, przebudowy, rozbudowy, odbudowy, rozbiórki i remontów linii elektroenergetycznych 0,4kV, 15kV, 110kV, zgodnie z przepisami niniejszej uchwały oraz przepisami odrębnymi.

Wprowadzenie nowej zabudowy na analizowanym obszarze spowoduje wzrost ilości wytwarzanych odpadów. Zapisy projektu planu ustalają nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów zgodnie

z regulaminem utrzymania porządku i czystości w gminie oraz przepisami odrębnymi. Sugeruje się zapobiegać powstawaniu odpadów u źródła, wykorzystywać technologie odzysku i recyklingu odpadów, co wpłynie na usprawnienie systemu gospodarowania odpadami na terenie gminy.

Na terenie objętym projektem planu brak jest zasobów naturalnych – surowców mineralnych, w związku z tym ustalenia projektu planu nie będą generować żadnych negatywnych oddziaływań w tym zakresie.

3.4. Oddziaływanie na krajobraz

W otoczeniu obszaru objętego planem występuje głównie krajobraz kulturowy, składający się z zabudowy mieszkaniowej, usługowej, przemysłowej. Na analizowanym obszarze zlokalizowane są linie kolejowe nr 3 relacji Warszawa Zachodnia – Kunowice, nr 33 relacji Kutno – Brodnica oraz nr 18 relacji Kutno – Piła Główna oraz droga wojewódzka nr 702. Obszar planu zlokalizowany jest w sąsiedztwie drogi krajowej nr 92.

Zmiany krajobrazowe pojawiać się będą stopniowo, w rejonach prowadzonych odcinkowo prac: w fazie I w związku z likwidacją istniejących słupów będzie następował zanik fragmentu linii w krajobrazie, a w fazie II, w związku z wykonaniem wykopów i fundamentów oraz wznoszeniem nowych konstrukcji słupów linia odcinkami będzie ponownie pojawiać się w krajobrazie. Na etapie eksploatacji w krajobrazie zaistnieją słupy linii 110 kV, o „maskującej” kolorystyce nawiązującej do otoczenia. Zmiany krajobrazu będą w istocie rzeczy niewielkie – modernizowana linia znajduje się już na przedmiotowym terenie, ustalenia planu nie zmieniają jej przebiegu. Realizacja inwestycji nie wywoła istotnych zmian w krajobrazie analizowanego obszaru. Nadal będzie stanowić element stanowiący istotną część struktury krajobrazu. Oddziaływanie jest jednak punktowe i powtarzalne. Konstrukcje słupów linii napowietrznej są w krajobrazie rytmicznym i powtarzalnym elementem.

Wpływ na krajobraz będzie miało powstanie nowej zabudowy. Nie będą to jednak zmiany negatywne - projektowane przeznaczenie terenu będzie tworzyć harmonijną całość. Wszelkie zapisy dotyczące krajobrazu oparte są o Europejską Konwencję Krajobrazową sporządzoną we Florencji dnia 20 października 2000 roku, w tym potrzeba ochrony krajobrazu i konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu, tak aby ukierunkować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych.

W granicach obszaru objętego planem ustalono obowiązującą kolorystykę zabudowy:

- dopuszczenie stosowania na elewacjach budynków wyłącznie barw pastelowych, odcieni szarości oraz barwy białej,

- zakaz stosowania na elewacjach i dachach budynków detalu architektonicznego w barwach intensywnie jaskrawych czerwonych, żółtych, fioletowych, zielonych, niebieskich, różowych i pomarańczowych, z wyjątkiem elementów dekoru architektonicznego, związanego bezpośrednio z logotypem prowadzonej działalności w budynkach usługowych,
- dopuszczenie stosowania pokrycia dachów, w odcieniach brązu i czerwieni, w tym barw ceglanych oraz zieleni i szarości,
- na elewacjach budynków stosowanie materiałów naturalnych, w tym tynk, kamień, drewno, ceramika budowlana.

W projekcie planu określono szczegółowy wygląd dachów oraz wysokość zabudowy. Niewątpliwie korzystne dla kształtowania krajobrazu jest ustalenie wielkości wskaźników powierzchni zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej. W związku z powyższym ustalenia planu nawiązują do istniejących uwarunkowań urbanistycznych.

3.5. Oddziaływanie na klimat akustyczny oraz promieniowanie pól elektromagnetycznych

Ochrona przed hałasem zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* polega na utrzymaniu poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie. W przypadku, gdy nie jest to możliwe należy zastosować techniki pozwalające na obniżeniu hałasu do poziomu dopuszczalnego. Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu jest przyporządkowanie danego terenu do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania.

Projekt planu nakazuje zapewnienie właściwego klimatu akustycznego na granicy z terenami objętymi ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami odrębnymi. W myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* oraz rozporządzenia Ministra Środowiska dnia 1 października 2012 roku *zmieniającego rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Tab. 1) tereny:

1. MN-U zalicza się do terenów mieszkaniowo-usługowych,
2. MW zalicza się do terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
3. w przypadku lokalizacji w granicach terenu 1U, 2U, 3U hoteli i pensjonatów teren zalicza się do terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
4. w przypadku lokalizacji w granicach terenu 2U-P:

- hoteli i pensjonatów teren zalicza się do terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
- przedszkoli i placówek edukacyjnych teren zalicza się do terenów zabudowy związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- domu opieki społecznej teren zalicza się do terenów domów opieki społecznej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- szpitala, teren zalicza się do terenów szpitali w mieście, zgodnie z przepisami odrębnymi,

5. ZD, Z zalicza się do terenów rekreacyjno – wypoczynkowych.

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LDWN przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN przedział czasu odniesienia równy 8 wszystkim porom nocy	LDWN przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN przedział czasu odniesienia równy 8 wszystkim porom nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

- objaśnienia:

- 1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

-2) Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Emisja hałasu spowodowana inwestycją, podczas jej realizacji, związana będzie z pracą sprzętu budowlanego oraz z transportem materiałów budowlanych, sprzętu, odpadów i ludzi. Na etapie wymiany zużytych elementów linii 110 kV, zarówno w fazie I prac, jak i w fazie II źródłem hałasu będzie sprzęt budowlany, jak koparka, spychacz, dźwig, agregaty prądotwórcze itp. Przykładowe poziomy hałasu (w odległości 7 m od pracującego urządzenia) emitowanego przez urządzenia i maszyny budowlane wynoszą (wg bazy danych „Database for prediction of noise on construction and open sites”, opracowanej przez Helpworth Acoustics na zlecenie DEFRA - Department for Environment, Food and Rural Affairs):

- koparka gąsienicowa - 85 dB(A);
- spychacz (zdejmowanie warstwy glebowej) – 87 dB (A);
- agregat prądotwórczy – 80 dB(A).

Prace budowlane będą prowadzone z użyciem sprzętu gwarantującego możliwie skuteczną ochronę przed hałasem, spełniającym wymagania obowiązujących przepisów prawnych. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń w zakresie emisji hałasu do środowiska (Dz. U. z 2005 r., Nr 263, poz. 2202, ze zm.), poziom mocy akustycznej urządzeń stosowanych w budownictwie podlega ograniczeniom w zależności od typu urządzenia i zainstalowanej mocy netto.

Wyżej wymienione urządzenia będą pracowały w różnych okresach czasu oraz w różnych lokalizacjach w obrębie działek terenu przedsięwzięcia. W związku z tym oddziaływanie akustyczne źródeł hałasu na etapie budowy będzie nierównomierne, zmienne każdego dnia w związku z przemieszczaniem się sprzętu, co uniemożliwia przedstawienie rozkładu pola akustycznego reprezentatywnego dla dłuższego okresu czasu. Uciążliwość akustyczna prowadzonych prac zależna będzie od odległości od miejsca ich prowadzenia w danym dniu oraz od czasu pracy i rodzaju użytych urządzeń.

W związku z mocą akustyczną ww. maszyn budowlanych na poziomie 80-87 dB(A), możliwe są sporadyczne przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach chronionych akustycznie, w 8 godzinnym okresie referencyjnym dla pory dziennej. Prace budowlane nie będą prowadzone

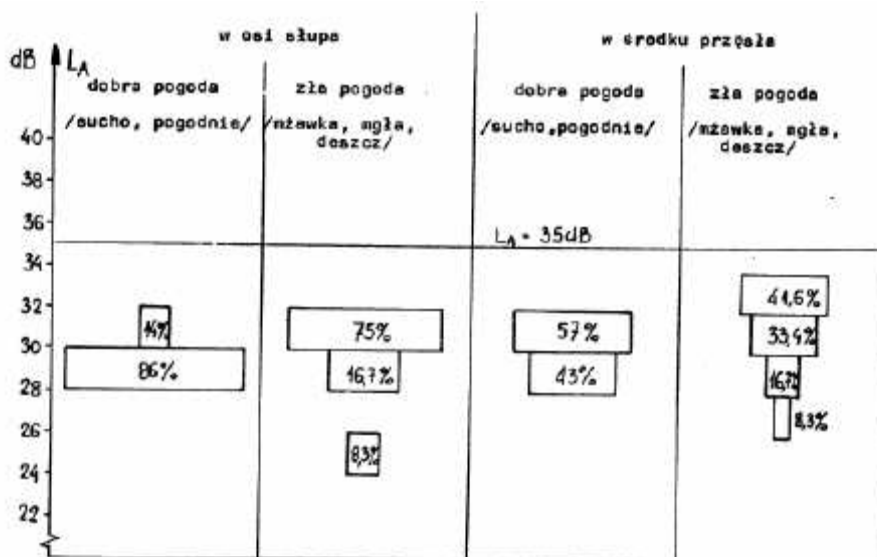
w porze nocnej. Ewentualne uciążliwości związane z hałasem budowlanym w danym miejscu będą miały charakter krótkotrwały (do kilku dni), przemijalny, o lokalnym zasięgu oddziaływania.

Poniżej przytoczono wyniki pomiarów hałasu wykonane przez Zakład Wysokich Napięć Instytutu Energetyki Warszawa Mory zamieszczone w opracowaniu pn.: „Oddziaływanie stacji i linii elektroenergetycznych o napięciu do 110 kV włącznie na środowisko, zeszyt drugi: oddziaływanie akustyczne cz. 2 – zasięg oddziaływania akustycznego linii i stacji elektroenergetycznych na środowisko” (1993). W trakcie badań przeprowadzono kilkadziesiąt serii pomiarowych, na liniach o napięciu znamionowym 110 kV, zawieszonych w różnych układach przewodów, jako linie jedno i dwutorowe (układy: trójkątny, dwutrójkątny, beczkowy) oraz w różnych warunkach pogodowych. Obiektem badań omówionych w ww. publikacji były m.in. typowe linie elektroenergetyczne o napięciu 110 kV, tj.:

- jednotorowa linia 110 kV relacji Mory – Ożarów (przęsło ograniczone słupami 12-13);
- jednotorowa linia 110 kV zlokalizowana w miejscowości Dzierżanowo-Kolonia (przęsło ograniczone słupami 39-40);
- dwutorowa linia 110 kV relacji Mory-Słodowiec (przęsło ograniczone słupami 10-11);
- dwutorowa linia 110 kV relacji Mory-Koło (przęsło ograniczone słupami 25-26);
- dwutorowa linia 110 kV ZM Wola-Koło (przęsło ograniczone słupami 2-3).

Do pomiarów wykorzystany był przyrząd Sonopan typu I-10, który był sprawdzany przed i po pomiarze, wzorcowym źródłem dźwięku typu K-10 (pistafon). W czasie wykonywania pomiarów mikrofon był wyposażony w osłonę przeciwwiatrową. Przedstawione powyżej pomiary wykazały, że największa emisja hałasu występuje w miejscu występowania największego zwisu linii, tj. w miejscu, gdzie przewody robocze znajdują się najbliżej powierzchni terenu (w środku przęsła). W okolicy słupów przewody robocze linii znajdują się w największej odległości od ziemi, jednak ze względu na znacząco intensywność ulotu występującego na łańcuchach izolatorowych zawieszonych na słupach, notuje się niekiedy relatywnie wysokie poziomy hałasu. Dlatego też pomiary były wykonywane przy słupie i w środku przęsła. Poniżej zestawiono wyniki pomiarów natężenia hałasu w sąsiedztwie dwutorowych linii 110 kV.

Ryc. 3 Procentowy rozkład wyników pomiarów natężenia hałasu w sąsiedztwie dwutorowych linii 110 kV

Źródło: opracowanie PTPIRE „Oddziaływanie stacji i linii elektroenergetycznych o napięciu do 110 kV włącznie na środowisko”, zeszyt drugi: „Oddziaływanie akustyczne”, część 2.

Na podstawie analizy powyższych wyników pomiarowych stwierdzono, że podczas dobrej pogody poziom hałasu w otoczeniu linii jednorodnych, jak i dwutorowych praktycznie nie wyróżnia się z tła i zawiera się w przedziale 25,5 – 31,5 dB. W czasie niekorzystnych warunków atmosferycznych (mżawka, deszcz) poziom oddziaływania akustycznego w otoczeniu badanych linii nie przekracza 33,5 dB.

Na podstawie powyższych pomiarów stwierdzono, że poziom hałasu pochodzącego od linii napowietrznych 110 kV, w tym dwutorowych, nie przekracza 35 dB, niezależnie od typu linii i warunków pogodowych.

Poziom hałasu emitowanego przez napowietrzną linię 110 kV będzie zawsze niższy niż minimalna wartość dopuszczalna (40 dB) - linia nie będzie źródłem ponadnormatywnych poziomów hałasu, a w konsekwencji nie będzie niekorzystnie oddziaływać na środowisko i warunki życia ludzi.

Emisja hałasu nastąpić może również podczas eksploatacji linii kolejowych, drogi wojewódzkiej oraz w związku z sąsiedztwem drogi krajowej nr 92 i 60. Zgodnie z informacją od PKP Polskie Linie Kolejowe z dnia 29.07.2022 r. tereny objęte opracowaniem obejmują bezpośrednio obszar kolejowy, przez który przebiegają linie kolejowe:

- znaczenia państwowego nr 3 Warszawa Zachodnia – Kunowice, odcinek Kutno - Zamków, o średnim natężeniu ruchu wynoszącym 78 pociągów na dobę, z czego 37 to pociągi towarowe (dane z 2021 r.),

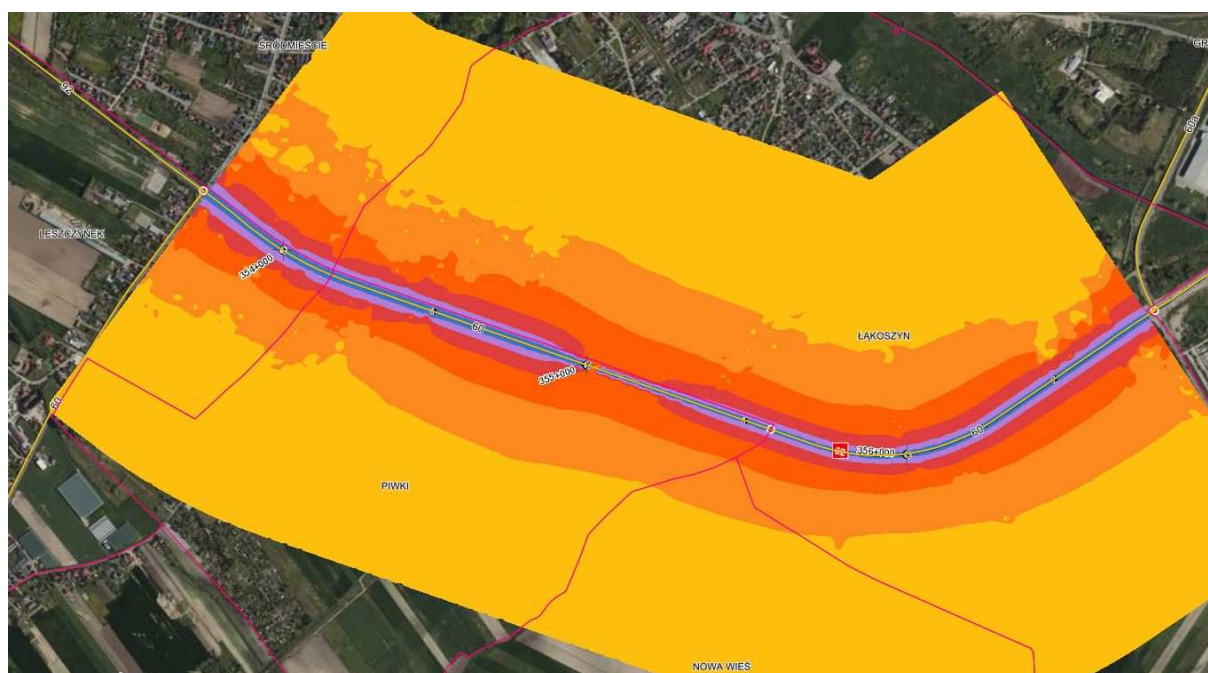
- znaczenia państwowego nr 18 Kutno – Piła Główna, odcinek Kutno - Włocławek, o średnim natężeniu ruchu wynoszącym 28 pociągów na dobę, z czego 9 to pociągi towarowe (dane z 2021 r.),
- znaczenia państwowego nr 33 Kutno – Brodnica, odcinek Kutno – Płock Radziwie, o średnim natężeniu ruchu wynoszącym 39 pociągów na dobę, z czego 19 to pociągi towarowe (dane z 2021 r.),
- nr 921 Kutno – Kutno Azory Lokomotywnia, odcinek Kutno – Kutno Azory Lokomotywnia, gdzie obecnie nie prowadzi się ruchu pociągów, jednak nie jest wykluczona możliwość jego przywrócenia.

Na drodze wojewódzkiej nr 702 na odcinku /KUTNO-PIĄTEK/ średni dobowy ruch pojazdów silnikowych ogółem w 2020/21 r. wynosił 3944 pojazdy, w tym 29 motocykli, 3044 samochody osobowe mikrobusey, 386 lekkich samochodów ciężarowych, 155 samochodów ciężarowych bez przyczepy, 287 samochodów ciężarowych z przyczepą, 20 autobusów oraz 23 ciągniki rolnicze.

Na drodze krajowej nr 60 na odcinku /KUTNO/OBWODNICA 1: UL. OBJAZDOWA (DK92) – DK92, DW702/ średni dobowy ruch pojazdów silnikowych ogółem w 2020/21 r. wynosił 7222 pojazdy, w tym 36 motocykli, 4818 samochodów osobowych mikrobusey, 753 lekkich samochodów ciężarowych, 298 samochodów ciężarowych bez przyczepy, 1273 samochodów ciężarowych z przyczepą, 27 autobusów oraz 17 ciągników rolniczych.

Na drodze krajowej nr 92 na odcinku /KUTNO/DK60, DW702/-W. KUTNO WSCH./A1/ średni dobowy ruch pojazdów silnikowych ogółem w 2020/21 r. wynosił 9946 pojazdy, w tym 39 motocykli, 7145 samochodów osobowych mikrobusey, 861 lekkich samochodów ciężarowych, 555 samochodów ciężarowych bez przyczepy, 1292 samochodów ciężarowych z przyczepą, 36 autobusów oraz 18 ciągników rolniczych. Zgodnie z mapą zamieszczoną poniżej, obszar objęty planem znajduje się w zasięgu negatywnego oddziaływania dróg krajowych nr 92 i 60, gdzie wartości wskaźnika LDWN wynoszą od 65-75 dB. W przypadku przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska na terenach podlegających ochronie akustycznej, nakazano zastosowania skutecznych środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych ograniczających emisję hałasu, zgodnie z przepisami odrębnymi, co najmniej do poziomów dopuszczalnych, z dopuszczeniem budowy ekranów akustycznych, zgodnie z przepisami odrębnymi. Projekt planu ustala zapewnienie właściwych warunków akustycznych w budynkach, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ryc. 4 Mapa imisyjna dla wskaźnika LDWN

Źródło: <https://geoportal.gov.pl/>

W związku z powyższym dla terenów położonych w bezpośrednim sąsiedztwie drogi krajowej nr 92 i 60 konieczne będzie zastosowanie działań zmierzających do zmniejszenia emisji hałasu. Sugeruje się m.in. budowę ekranów akustycznych, budowę ogrodzeń obsadzonych zielenią pnącą, spełniających rolę ekranu akustycznego oraz sadzenie na działkach w 5-8 m pasie pomiędzy granicą terenów podlegających ochronie a nieprzekraczalną linią zabudowy zwartych zadrzewień tłumiących hałas (im bardziej gęsta jest zieleń i posiada więcej pięter tym wytłumienie hałasu jest większe).

Linie elektroenergetyczne wysokich i najwyższych napięć są źródłem pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz. Pole to powstaje wokół przewodów. Analizując oddziaływanie tego pola na środowisko uwzględnia się dwie jego składowe: pole elektryczne E i pole magnetyczne H. Wartości maksymalne natężenia pola elektrycznego i magnetycznego wokół linii oraz zmianę tych wartości w zależności od odległości od przewodów roboczych można obliczyć lub wyznaczyć poprzez pomiary.

Teren wokół linii jest terenem ogólnodostępnym. Zagadnienia związane z oddziaływaniem pól elektromagnetycznych wytwarzanych m. in. przez linie elektroenergetyczne wysokich i najwyższych napięć reguluje Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. nr 2019, poz. 2448). Zgodnie z tym Rozporządzeniem (załącznik do Rozporządzenia) dopuszczalny poziom pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie powinien przekraczać w miejscach dostępnych dla ludzi, wartości granicznej:

- natężenie pola elektrycznego (E) - **10 kV/m**;
- natężenie pola magnetycznego (H) - **60 A/m**.

Przywoływany akt prawny zawiera dwa istotne ograniczenia, dotyczące wyżej wymienionych wartości dopuszczalnych. Jedno z nich odnosi się bezpośrednio do pola elektrycznego (składowej elektrycznej E pola elektromagnetycznego) o częstotliwości 50 Hz. Stanowi ono, że na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową składowa elektryczna (E) pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać wartości 1 kV/m. Drugie ograniczenie, dotyczące stosowalności wartości granicznych dla pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz (E = 10 kV/m i H = 60 A/m), ma charakter bardziej uniwersalny i odnosi się do całego zakresu elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego (do częstotliwości 300 GHz). Stanowi ono, że dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego (dla częstotliwości 50 Hz: E = 10 kV/m i H = 60 A/m) stosuje się wszędzie w miejscach dostępnych dla ludzi (nie stosuje się np. na terenach stacji elektroenergetycznych dostępnych dla ekip serwisowych).

Uznaje się zatem, podobnie jak stanowią to ustalenia przepisów obowiązujących w innych krajach, że pola o wartościach niższych od podanych powyżej poziomów nie oddziałują niekorzystnie na żaden z elementów środowiska, w tym na ludzi.

Na wartość maksymalną oraz rozkład natężenia pola elektrycznego E w otoczeniu urządzeń będących pod napięciem wpływają następujące parametry:

- napięcie robocze;
- odległość od ziemi przewodów pod napięciem;
- rodzaj stosowanych konstrukcji (typ i seria słupów).

Przy określonej konstrukcji projektowanej linii (seria i typ słupów) oraz założonej przez projektanta konfiguracji faz, a także przy ustalonej wartości napięcia roboczego, natężenie pola elektrycznego w jej otoczeniu zależy przede wszystkim od odległości >przewody fazowe – ziemia<. Natężenie pola rośnie wraz ze zmniejszaniem się tej odległości, a największą wartość uzyskuje w przekroju linii, w którym odległość przewodów fazowych od ziemi jest najmniejsza - zazwyczaj w środku przęsła (dla projektowanej linii 110 kV odległość ta wynosi 6,35 m). Według Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. nr 2019, poz. 2448) wartość graniczna natężenia składowej elektrycznej E pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz (pola elektrycznego) dopuszczalna w środowisku, w miejscach dostępnych dla ludzi wynosi 10 kV/m. Na obszarach zabudowy mieszkaniowej natężenie pola elektrycznego nie może przekroczyć wartości 1 kV/m.

Natężenie pola elektrycznego pod projektowaną linią, w miejscach dostępnych dla ludzi (na wysokości do 2 m n.p.t.), nie przekroczy wartości 2,55 kV/m (przesło słupów P - P).

Z punktu widzenia oddziaływania pola elektrycznego na środowisko, a w szczególności ze względu na konieczność ustalenia obszaru oddziaływania inwestycji, istotne znaczenie ma także wyznaczenie szerokości pasa terenu pod linią, w którym natężenie pola elektrycznego może (w dowolnych, w tym najbardziej niekorzystnych warunkach pracy linii) przekroczyć 1 kV/m, tj. ustaloną w przepisach wartość dopuszczalną na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. Na terenach, na których natężenie pola elektrycznego przekracza wspomnianą wartość dopuszczalną (1 kV/m) obowiązuje zakaz realizacji zabudowy mieszkaniowej.

Szerokość występującego w otoczeniu linii obszaru, na którym natężenie pola elektrycznego 50 Hz będzie większe niż 1 kV/m, zależna jest od przestrzennej konfiguracji znajdujących się pod napięciem przewodów linii i odległości tych przewodów od ziemi. Najmniejsza szerokość oraz wartość pola elektrycznego będzie występować przy słupie (gdzie są największe odległości przewodów od ziemi), a największa w środku przęsła w miejscu najmniejszych odległości przewodów od ziemi.

Dla pola magnetycznego w środowisku, analogicznie jak przy rozpatrywaniu pola elektrycznego, Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. nr 2019, poz. 2448). Dopuszczalną wartością graniczną pola magnetycznego o częstotliwości 50 Hz dla miejsc dostępnych dla ludności oraz terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jest 60 A/m. Podana wartość dotyczy przestrzeni do 2 m nad powierzchnią terenu lub inną powierzchnią, na której mogą przebywać ludzie.

Pole magnetyczne w otoczeniu urządzeń elektrycznych (przewodów) zależy od prądu obciążenia linii (I) oraz odległości przewodów fazowych od ziemi (h_{min}). Im prąd jest większy tym natężenie pola magnetycznego w jego otoczeniu jest większe. Natężenie pola magnetycznego szybko maleje wraz ze wzrostem odległości od przewodu.

Największe wartości natężenia pola magnetycznego występują przy obciążeniu linii maksymalnym prądem (I_{max}) i przy najmniejszej odległości przewodów fazowych od ziemi (h_{min}). Największych wartości natężenia pola magnetycznego należy spodziewać się w okolicach środka przęsła, bowiem zazwyczaj tam odległość przewodów od ziemi jest najmniejsza. Przy zbliżaniu się do konstrukcji słupów natężenie pola magnetycznego maleje, podobnie jak przy oddalaniu się od osi linii.

W ramach analiz prowadzonych na potrzeby sporządzania Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia zostaną zweryfikowane natężenia pola magnetycznego i elektrycznego w otoczeniu inwestycji w kontekście dotrzymania standardów zawartych w aktach prawnych tj. z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Etap prac budowlanych dotyczących inwestycji nie będzie generował oddziaływania w postaci pola elektromagnetycznego.

Ustalenia projektu planu miejscowego nie powinny znacząco wpływać na nasilenie się emisji hałasu oraz nie będą generowały niekorzystnego promieniowania pól elektromagnetycznych szkodliwych dla zdrowia ludzi pod warunkiem stosowania się do zapisów zawartych w projekcie planu oraz niniejszej prognozie. Projekt planu miejscowego poprzez swoje zapisy wspomaga utrzymanie właściwego klimatu akustycznego terenów objętych ochroną akustyczną.

3.6. Oddziaływanie na świat roślinny i zwierzęcy - różnorodność biologiczną, obszary chronione, w tym obszary Natura 2000

Realizacja nowego zagospodarowania na obszarze objętym projektem spowoduje niewielką zmianę występującej tu roślinności. Realizacja inwestycji związana z budową linii elektroenergetycznej 110 kV w poszczególnych częściach obszaru objętego opracowaniem spowodować może zmiany żyjącej tu fauny. Wprowadzenie nowej zabudowy w poszczególnych częściach obszaru objętego opracowaniem również powodować może zmiany żyjącej tu fauny.

Przedmiotowa linia 110 kV przebiega głównie przez tereny częściowo już zagospodarowane. Oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na etapie budowy w obu jej fazach na roślinność agrocenoz i towarzyszącą jej roślinność segetalną (o ile będzie występować - zakres oddziaływania na roślinność terenów użytków rolnych zależny będzie od okresu fenologicznego, w jakim prowadzone będą prace budowlane) oraz na roślinność ruderalną bezpośrednio przy istniejących słupach obejmować będzie oddziaływanie fizyczne (likwidacja roślinności) oraz ograniczone oddziaływanie pośrednie poprzez emisję zanieczyszczeń do atmosfery. Likwidacja roślinności wystąpi na terenach rozbiórki starych słupów i lokalizacji nowych. W związku z planowaną bezdotykową w stosunku do powierzchni terenu technologią demontażu i zawieszenia przewodów, oddziaływanie na szatę roślinną między stanowiskami słupów nie wystąpi, z wyjątkiem ewentualnych sytuacji tworzenia tymczasowych dojazdów do słupów. Nie wystąpi także oddziaływanie na roślinność terenów podmokłych i wodną oraz na siedliska hydrogeniczne i wodne. Po zakończeniu prac budowlanych nastąpi rewaloryzacja szaty roślinnej na przekształconych terenach przez zabiegi rolne na terenach użytkowanych rolniczo. Przy wdrożeniu działań minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia na

środowisko nie spowoduje ono na etapie budowy znacząco negatywnych oddziaływań na szatę roślinną, grzyby i siedliska przyrodnicze. Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t. j. Dz. U. 2020, poz. 55 ze zm.), w sytuacji zagrożenia funkcjonowania odcinka linii elektroenergetycznej, usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia wydanego na wniosek właściciela urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 2320, ze zm.) – jeżeli drzewo lub krzew zagrażają funkcjonowaniu tych urządzeń.

W literaturze nt. oddziaływania linii elektroenergetycznych wysokich napięć przyjmuje się, że na etapie ich eksploatacji nie występuje oddziaływanie na roślinność i grzyby pola elektromagnetycznego. W związku z tym należy przyjąć, że przedmiotowa linia 110 kV nie spowoduje oddziaływania na szatę roślinną i grzyby, a w szczególności na jakość i wartość odżywczą roślin uprawnych.

Oddziaływanie na faunę prac budowlanych linii 110 kV, zarówno w fazie I, jak i w fazie II, związane będzie z odstrasżającym wpływem pracy sprzętu budowlanego i transportowego (hałas, spaliny, drgania, zagrożenie fizyczne) oraz z lokalnymi zmianami siedlisk, w wyniku przekształceń pokrywy glebowej i szaty roślinnej terenów likwidacji i lokalizacji słupów. Oddziaływanie odstrasżające dotyczyć będzie wszystkich grup systematycznych zwierząt, w tym przede wszystkim ptaków i ssaków, być może za wyjątkiem gatunków synantropijnych, o dużych zdolnościach adaptacyjnych do środowiska. Obserwacje terenowe wykazują, że płoszenie fauny w trakcie prac budowlanych sięga ok. 200 m od placów budów, w zależności od ich charakteru. Jest to typowe oddziaływanie lokalne, okresowe, ograniczone wyłącznie do czasu trwania prac budowlanych w danym miejscu.

Przekształcenia siedlisk w zasięgu terenów likwidacji fundamentów słupów istniejącej linii i budowy nowych spowodują przede wszystkim oddziaływanie na faunę glebową (lokalna likwidacja edafonu), w tym na drobne ssaki ziemne. Kontrolowane będą wykopy budowlane i miejsca ewentualnych dojazdów do słupów poza drogami, pod względem występowania zwierząt naziemnych, zwłaszcza gatunków chronionych.

Po zakończeniu prac budowlanych warunki bytowania zwierząt powrócą do stanu sprzed budowy, z wyjątkiem potencjalnego oddziaływania linii na zwierzęta fruwające. Na etapie budowy linii 110 kV (demontażu i montażu) wystąpi likwidacja fauny glebowej (edafon) w zasięgu wykopów budowlanych i płoszenie fauny w otoczeniu terenów prowadzonych prac budowlanych (oddziaływanie krótkookresowe, odwracalne).

Napowietrzne linie elektroenergetyczne mogą potencjalnie oddziaływać przede wszystkim na zwierzęta fruujące. Dotyczy to głównie ptaków, gdyż nietoperze posiadają mechanizm echolokacyjny, pozwalający skutecznie unikać ewentualnych kolizji, a oddziaływanie na owady jest nierozpoznane naukowo. W odniesieniu do ptaków mogą występować:

- fizyczne oddziaływanie w wyniku kolizji z elementami linii elektroenergetycznej, prowadzące do uszkodzeń ciała lub śmierci zwierząt;
- porażenie prądem w przypadku dużych ptaków, powodujące śmierć zwierząt.

Elementy linii energetycznej mogą potencjalnie stanowić fizyczne zagrożenie dla ptaków. Czynnikiem dodatkowego ryzyka jest porażenie prądem elektrycznym. Na potencjalne zagrożenia narażone są zarówno ptaki lęgowe w pobliżu linii wysokiego napięcia oraz ptaki, w trakcie przelotów, w tym w trakcie sezonowych wędrówek. Kolizje ptaków z liniami napowietrznymi są istotną przyczyną bezpośrednich strat w populacjach ptaków. Śmiertelność spowodowana jest zderzeniem zarówno z przewodami, jak też konstrukcjami nośnymi - słupami. Kolizje ze słupami trakcji są w swej istocie bardzo zbliżone do kolizji ptaków z innymi wysokimi konstrukcjami. Zawieszony poziomo przewody linii elektroenergetycznych mogą być niezauważone przez ptaki lecące w kierunku prostopadłym do linii. Przewody mogą być także maskowane przez linię horyzontu. Na ryzyko wystąpienia kolizji wpływa szereg czynników związanych z terenem lokalizacji i parametrami technicznymi linii. Do najważniejszych można zaliczyć rodzaj siedlisk i charakter użytkowania gruntów w sąsiedztwie linii, rozmieszczenie żerowisk, noclegowisk, położenie linii względem korytarzy migracyjnych i miejsc koncentracji, czy też parametry techniczne i układ przewodów linii. Ptaki lęgowe, będące głównie ptakami osiadłymi, potrafią przystosować się do przeszkód jakie napotykają w swoich siedliskach, w przeciwieństwie do ptaków migrujących lub zatrzymujących się na postój, ponieważ te drugie pozostają na danym obszarze jedynie przez krótki okres czasu. Prawdopodobieństwo kolizji podczas nocnych przelotów jest znacznie wyższe niż w ciągu dnia (nie dotyczy to gatunków nocnych, np. sowy, lelki). Zagrożenie dla nocnych migrantów jest wysokie, jeśli linie znajdują się w okolicy miejsca startu i lądowania, nieznaczne jeśli linie przecinają ich trasę przelotów, gdyż większość z nich przemieszcza się na pułapie znacznie przekraczającym wysokość linii energetycznych. Na kolizje wpływ ma również szereg cech ptaków, jak morfologia i parametry lotu, specyfika widzenia, wiek, skłonność do tworzenia stad i inne. Ponadto, niekorzystne warunki pogodowe, takie jak mgła, deszcz, śnieg, ograniczają widoczność, a tym samym efektywność omijania przeszkód. Podczas silniejszych wiatrów przeciwnych do kierunku wędrówki, a także przy niskiej podstawie chmur, ptaki obniżają wysokość przelotu, co zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia kolizji.

Pochodzące z literatury światowej szacunki średniej liczby martwych ptaków na kilometr linii przesyłowej rocznie są bardzo zróżnicowane, od 0,3 do 154,07 ptaków zabitych na kilometr linii przesyłowej rocznie (Rioux i inni 2013). Shaw i inni (2000) podają z kolei współczynnik śmiertelności ptaków od linii elektroenergetycznych przesyłowych w południowej Afryce równy 0,2060 ptaków/km/rok. Jak wykazały badania Rioux'a i innych (2013) wskaźniki śmiertelności różnią się ze względu na położenie geograficzne. Ponadto wartość wskaźnika kolizyjności uzależniona jest od przebiegu linii względem kierunku migracji ptaków oraz rodzaju linii, w tym układu przewodów (sylvety słupów) i wysokości nad poziomem terenu. Największe ryzyko kolizji jest w środku rozpiętości linii energetycznych pomiędzy słupami, co sugeruje, że ptaki mogą dążyć do punktu, w równej odległości od bardziej widocznych biegunów (Rioux i inni 2013).

Linie wysokich napięć są niebezpieczne głównie dla ptaków o dużej rozpiętości skrzydeł, przy czym, duże ptaki wielkości myszołowa i większe giną najczęściej na liniach średnich napięć (15-20 kV). Dla gatunków mniejszych bardziej niebezpieczne są linie niskich napięć (0,4 kV) (Anderwald 2009). Istotne jest również gatunkowe zróżnicowanie kolizyjności z liniami elektroenergetycznymi. Wg danych „Kartoteki ptaków martwych i osłabionych” (dane gromadzone przez Komitet Ochrony Orłów od 1998 do 2009 r.) najczęściej na liniach energetycznych giną ptaki o dużych rozmiarach. Wśród gatunków o największej kolizyjności w Polsce występują (Anderwald 2009): myszołów 26% ofiar kolizji, bielik – 9%, pustułka – 5%, jastrząb – 4%, rybołów – 4%, uszatka – 5% i puchacz – 3%.

Dodatkowym czynnikiem sprzyjającym częstości porażen jest sam fakt zlokalizowania linii i jej niebezpiecznych elementów. Linie elektroenergetyczne znajdujące się w pobliżu miejsc koncentracji ptaków, w rejonach żerowisk, czy miejsc lęgowych mogą być szczególnie atrakcyjne jako miejsca przesiadywania, odpoczynku lub jako czatownie. W przypadku obecności w takich miejscach konstrukcji niebezpiecznych dla ptaków, mogą one wywoływać znaczną śmiertelność. Typową sytuacją jest rozłącznik usytuowany na szczycie słupa, który w przypadku częstego przebywania w okolicy bocianów białych, czy ptaków drapieżnych stanowi dla nich śmiertelne niebezpieczeństwo. Przy próbie lądowania na takim słupie, te znacznej wielkości ptaki łatwo ulegają porażeniu.

Poza wymienionymi powyżej czynnikami także metalowa konstrukcja niektórych słupów sprawia, że siedzące na nich ptaki narażone są na porażenia. Jest to efektem siadania na poprzecznikach przy jednoczesnym dotknięciu jednego z przewodów.

Przedmiotowa linia 110 kV po wymianie zużytych elementów będzie posiadać konstrukcję (typy izolatorów i sposób ich zawieszenia) wykluczającą w praktyce możliwość porażenia ptaków prądem. Organizmy żywe wytworzyły pewien stopień adaptacji do naturalnych pól elektromagnetycznych, natomiast tolerancja w stosunku do źródeł sztucznych jest prawdopodobnie mniejsza.

Spośród niewielkiej liczby opracowań podejmujących kwestię oddziaływania pola elektromagnetycznego (PEM) na ptaki, większość wskazuje na jego negatywny wpływ. Ekspozycja na PEM może w pewnych warunkach zmieniać zachowania i fizjologię ptaków, odbijając się negatywnie na ich reprodukcji i rozwoju. Jednak oddziaływanie PEM choć często negatywne, wydaje się nie mieć istotnego znaczenia dla gatunków gniazdujących na słupach linii przesyłowych.

Oddziaływanie napowietrznej, jednotorowej linii 110 kV na ptaki na etapie eksploatacji może mieć dwojaki charakter. Słupy i przewody linii mogą służyć za miejsca odpoczynku i punkty obserwacyjne dla ptaków, a nawet mogą stanowić miejsca ich gniazdowania. Z drugiej strony elementy linii będą stanowić przeszkodę w przestrzeni powietrznej, wykorzystywanej przez awifaunę, stwarzając potencjalne ryzyko kolizji. Ryzyko porażenia prądem ptaków w praktyce nie zaistnieje na przedmiotowej linii 110 kV. Pozostałe oddziaływania, tj. wpływ pola elektromagnetycznego i hałasu nie będą miały istotnego znaczenia.

Wpływ napowietrznych linii elektroenergetycznych na nietoperze jest jak dotąd bardzo słabo zbadany. Fragmentaryczne dane z badań terenowych wskazują, że w pobliżu tego typu infrastruktury aktywność nietoperzy może być niższa, niż w analogicznych siedliskach z dala od linii. Osłabiona może być zarówno ich orientacja w przestrzeni, jak i skuteczność polowania na owady. Dotyczy to szczególnie gatunków, które wykorzystują podczas łowów tzw. nasłuch pasywny (np. nocka dużego, czy gacków). Może to być związane z hałasem lub zakłóceniami pola elektromagnetycznego wywołanymi przez linie wysokiego napięcia. Bodźce te najprawdopodobniej zakłócają orientację przestrzenną nietoperzy lub w inny sposób utrudniają im korzystanie ze środowiska, jednak ocena ich wpływu na nietoperze tak naprawdę nie wyszła jeszcze poza etap badań. Dostępne publikacje (Horn i in. 2008, Nichols i Racey 2007, 2009) dotyczą pojedynczych eksperymentów i omawiają wpływ innego rodzaju źródeł oddziaływań (np. radarów). Wykazano, że jednym ze sposobów orientacji w przestrzeni i wybierania właściwego kierunku podczas migracji jest u nietoperzy zdolność wyczuwania pola magnetycznego ziemi. Zatem napowietrzne linie wysokiego napięcia mogą zaburzać orientację przestrzenną nietoperzy, jednak jak dotąd nie ma udokumentowanych danych potwierdzających takie zjawiska w przypadku linii energetycznych. Zakres i skutki takiego oddziaływania, biorąc pod uwagę niedostatek wiedzy w tej dziedzinie, są na obecnym etapie badań niemożliwe do określenia. Brak także udokumentowanych informacji wskazujących, że linie energetyczne są barierami na trasach migracji nietoperzy. Trudno nawet wyodrębnić grupę gatunków szczególnie wrażliwych na ten rodzaj wpływu. W literaturze brak doniesień o śmiertelności nietoperzy na skutek kolizji z przewodami linii elektroenergetycznych. Ta grupa ssaków podczas lotu wykorzystuje echolokację do orientowania się w przestrzeni oraz do wykrywania pokarmu, którym są

zazwyczaj owady latające. Nietoperze system echolokacji doprowadziły do perfekcji, dzięki czemu potrafią chwytać w locie ofiary nawet milimetrowej wielkości. W związku z powyższym mało prawdopodobne jest by zwierzęta te padały ofiarą kolizji z przewodami energetycznymi. W wytycznych Porozumienia o Ochronie Populacji Europejskich Nietoperzy EUROBATS, dotyczących tego typu inwestycji, zaznacza się tylko wpływ wycinki drzew na populacje nietoperzy. Nie potwierdzono badaniami możliwości kolizji nietoperzy z infrastrukturą linii, tak jak ma to miejsce w przypadku turbin wiatrowych i dróg szybkiego ruchu (Weigle, Rachwald i in. 2012). Zgodnie z aktualnym stanem wiedzy przedmiotowa linia 110 kV nie będzie mieć znaczącego, negatywnego wpływu na populacje nietoperzy występujące w rejonie jej lokalizacji. Linia elektroenergetyczna 110 kV nie będzie stanowić przeszkody w przemieszczaniu się fauny lądowej.

Wprowadzenie nowej zabudowy w poszczególnych częściach obszaru objętego opracowaniem spowodować może zmiany żyjącej tu fauny. Na nowych terenach inwestycyjnych realizacja projektu planu może spowodować niszczenie siedlisk, poprzez ograniczenie powierzchni życiowej występujących tu gatunków zwierząt. Biorąc jednak pod uwagę charakter fauny występującej na terenach zainwestowanych i w ich sąsiedztwie nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na populację zwierząt. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że lokalne populacje zwierząt przyzwyczają się do nowych warunków bytowych. Powstanie nowej zabudowy, a tym samym nowych siedlisk, spowoduje wzrost fauny koegzystującej z człowiekiem.

Obszar objęty projektem planu nie jest położony w granicach powierzchniowych form ochrony przyrody ustanowionych ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

3.7. Oddziaływanie na zdrowie ludzi i dziedzictwo kulturowe

Nie przewiduje się, aby prawidłowo zrealizowany projekt planu zagospodarowania przestrzennego obszaru będącego przedmiotem oceny negatywnie wpłynął na zdrowie ludzi. Na etapie realizacji inwestycji potencjalne oddziaływanie na zdrowie ludzi może być związane z okresowymi uciążliwościami prac rozbiórkowych i montażowych oraz transportu samochodowego, powodujących emisję zanieczyszczeń atmosfery i hałasu. Uciążliwości związane z pracami demontażowymi i montażowymi będą ograniczone czasowo i przestrzennie. Również uciążliwości związane z oddziaływaniem transportu samochodowego, tj. zanieczyszczenie atmosfery (spaliny i pylenie z dróg, hałas i zagrożenie wypadkowe) będą ograniczone czasowo (okres prowadzenia prac budowlanych na danym odcinku linii) i przestrzennie (otoczenie dróg). Uciążliwości środowiskowe dla ludzi na etapie budowy przedsięwzięcia będą ograniczone czasowo i przestrzennie. Są one nieuniknione w warunkach przebiegu linii przez tereny zainwestowania miejskiego. Eksploatacja

przedmiotowej linii 110 kV nie spowoduje występowania ponadnormatywnych pól: elektrycznego i magnetycznego w miejscach dostępnych dla ludzi oraz ponadnormatywnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie – nie wystąpi negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi. Krajobraz z linią 110 kV postrzegany przez ludzi będzie analogiczny do występującego obecnie. Dla prawidłowej ochrony zdrowia ludzi, należy przestrzegać ustaleń planu, zwłaszcza w zakresie sanitacji terenu, gospodarki odpadami, wykorzystania rozwiązań grzewczych minimalizujących emisję zanieczyszczeń do atmosfery oraz zachować istniejącą i projektowaną powierzchnię biologicznie czynną. Ze względu na emisję substancji gazowych i pyłowych, a także substancji zawartych w spalinach, które odpowiedzialne są za powstawanie wielu schorzeń, należy przestrzegać dopuszczalnych norm w tym zakresie. Istotne dla zdrowia ludzi jest także stosowanie się do przepisów odrębnych w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej ustalono na terenach 7MN-U, 1Z w granicy strefy ochrony archeologicznej zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego AZP 56-50, 86 nakaz przeprowadzenia badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego przy realizacji robót ziemnych lub dokonywaniu zmiany charakteru dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony zabytków. Wydanie pozwolenia na nadzór archeologiczny regulują przepisy odrębne.

Przez nadzór archeologiczny należy rozumieć rodzaj badań archeologicznych polegających na obserwacji i analizie nawarstwień mających na celu odkrycie i rozpoznanie zabytku archeologicznego w wykopach budowlanych podczas realizacji robót ziemnych lub przy dokonywaniu zmiany charakteru dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu.

Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje zagrożenia uszkodzenia mechanicznego lub innego oddziaływania na zabytki i dobra kultury.

W związku z powyższym w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego nie przewiduje się, aby ustalenia projektu planu mogły mieć jakikolwiek negatywny wpływ na obszary i obiekty objęte ochroną w myśl ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

3.8. Oddziaływanie na dobra materialne

Podczas realizacji ustaleń projektu planu, nie przewiduje się negatywnego wpływu na dobra materialne należące do osób trzecich. Rozwój zainwestowania, a przez to wzrost dóbr materialnych jest oddziaływaniem pozytywnym. Wszelkie prace związane z realizacją nowych inwestycji nie będą wykaczać poza granice działek, do których inwestor posiada tytuł prawny.

3.9. Ryzyko występowania poważnych awarii, bezpieczeństwo mienia

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na przebudowie oraz budowie napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV. Projekt planu miejscowego narzuca uwzględnienie w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenu oraz ograniczenia w jego użytkowaniu:

- 1) uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) nakaz zachowania ograniczeń w zabudowie i zagospodarowaniu terenu wynikających z przebiegu linii elektroenergetycznych, w tym 110kV, 15kV, 0,4kV zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) dopuszczenie robót budowlanych infrastruktury technicznej, urządzeń melioracyjnych, dojazdów i dojazdów, w sposób niekolidujący z liniami elektroenergetycznymi 110 kV, 15kV 0,4 kV oraz infrastrukturą kolejową;
- 4) w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 15 kV o szerokości 14,0 m (po 7,0 m od osi linii w każdą stronę) do czasu skablowania, z uwzględnieniem przepisów niniejszej uchwały oraz przepisów odrębnych, ustala się:
 - a. lokalizację linii elektroenergetycznej wraz z robotami budowlanymi, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji,
 - b. lokalizację słupów linii elektroenergetycznej,
 - c. dopuszczenie zachowania dotychczasowego sposobu użytkowania terenów oraz realizację zabudowy i zagospodarowania terenu zgodnie z ustaleniami §15 – 35 niniejszej uchwały, z zachowaniem ograniczeń lit. d - h,
 - d. zakaz sadzenia roślinności o wysokości przekraczającej 3,0 m nad poziomem terenu,
 - e. dopuszczenie lokalizacji instalacji fotowoltaicznych – mikroinstalacji, wyłącznie na dachach budynków, wiat, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - f. zakaz makroniwelacji terenu o wysokości przekraczającej 3,0 m nad poziomem terenu, jeśli ta makroniwelacja nie jest związana z realizacją linii elektroenergetycznej,
 - g. zakaz budowy nowych budynków przeznaczonych na stały i czasowy pobyt ludzi, z uwzględnieniem lit. h,

- h. dopuszczenie budowy budynków garażowych, gospodarczych, garażowo-gospodarczych, wiat, o ile ustalenia szczegółowe niniejszej uchwały dopuszczają budowę tych budynków, wiat, zgodnie z przepisami odrębnymi, z zachowaniem:
- wysokości budynków, wiat: do 3,0 m, liczoną do najwyższego punktu dachu i jego elementów;
 - dachów niepalnych o kącie nachylenia większym niż 15°;
- 5) w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej 110kV o szerokości 30,0 m (po 15,0 m od osi linii w każdą stronę) z uwzględnieniem przepisów niniejszej uchwały oraz przepisów odrębnych, ustala się:
- a. lokalizację linii elektroenergetycznej 110kV, w tym jednotorową, dwutorową lub wielotorową wraz z robotami budowlanymi, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontów, konserwacji, modernizacji, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b. lokalizację lub zakaz słupów linii elektroenergetycznej, zgodnie z ustaleniami §15 – 35 niniejszej uchwały,
 - c. dopuszczenie zachowania dotychczasowego sposobu użytkowania terenów oraz realizację zabudowy i zagospodarowania terenu zgodnie z ustaleniami §15 – 35 niniejszej uchwały, z zachowaniem ograniczeń lit. d - h,
 - d. zakaz sadzenia roślinności o wysokości przekraczającej 3,0 m nad poziomem terenu,
 - e. dopuszczenie lokalizacji instalacji fotowoltaicznych – mikroinstalacji, wyłącznie na dachach budynków, wiat, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - f. zakaz makroniwelacji terenu o wysokości przekraczającej 3,0 m nad poziomem terenu, jeśli ta makroniwelacja nie jest związana z realizacją napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia,
 - g. zakaz budowy budynków przeznaczonych na stały i czasowy pobyt ludzi, w tym budynków mieszkalnych, budynków mieszkalno-usługowych, budynków usługowych, budynków produkcyjnych, z uwzględnieniem lit. i,
 - h. dopuszczenie budowy budynków garażowych, gospodarczych, garażowo - gospodarczych, magazynów, składów, hal namiotowych, wiat, portierni, o ile ustalenia szczegółowe niniejszej uchwały dopuszczają budowę tych budynków, wiat, hal namiotowych, zgodnie z przepisami odrębnymi, z zachowaniem:

- wysokości budynków, wiat, hal namiotowych: do 3,0 m,
- dachów niepalnych o kącie nachylenia większym niż 15°;

Przyjęte rozwiązania projektowe dotyczące warunków zagospodarowania przestrzennego analizowanego obszaru gwarantują bezpieczeństwo mieszkańcom i ochronę ich mienia. W przypadku rozbiórki, likwidacji linii elektroenergetycznej ustalono zniesienie jej stref ochronnych.

Zakazano dokonywania nasadzeń zieleni w odległości 1,5 m od osi istniejących elektroenergetycznych linii kablowych. Ustalono zapewnienie dostępu do terenów wód powierzchniowych śródlądowych, rowów melioracyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W przypadku lokalizacji obiektów budowlanych stanowiących przeszkody lotnicze obowiązują przepisy odrębne (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 stycznia 2021 r. w sprawie przeszkód lotniczych, powierzchni ograniczających przeszkody oraz urządzeń o charakterze niebezpiecznym).

W granicy terenu 1KK stanowiącego jednocześnie teren zamknięty zgodnie z przepisami odrębnymi, zlokalizowane są linie kolejowe oraz infrastruktura. W granicy terenów 1U-P-KK oraz 8MN-U występują tereny zamknięte, związane z infrastrukturą kolejową, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu. Na terenach 8MN-U, 1U-P, 1U-P-KK, 2KDZ oraz 4U-P, 5U-P, 6U-P, 6IE, 4WS w celu zapewnienia eksploatacji linii kolejowej, działania urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także bezpieczeństwa ruchu kolejowego wyznaczono na rysunku planu strefę, w której obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych z zakresu transportu kolejowego, w tym z przepisów ustawy o transporcie kolejowym, przepisów w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżonych oraz pasów przeciwpożarowych, przepisów w zakresie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie, przepisów w zakresie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowej oraz bocznic kolejowych z drogami publicznymi i ich usytuowanie.

Na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych może mieć miejsce w odległości niezakłócającej ich eksploatacji, działania urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także niepowodującej zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego. Budynki i budowle mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym, że odległość

ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m. Na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań z zakresu odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zaston odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych roboty ziemne mogą być wykonywane w odległości nie mniejszej niż 4 m od granicy obszaru kolejowego, przy czym przepisu tego nie stosuje się do robót ziemnych związanych z budową, utrzymaniem, remontem i modernizacją linii kolejowej. Poza lasami drzewa i krzewy mogą być usytuowane w sąsiedztwie linii kolejowej biegnącej po nasypie albo w przekopie albo otoczonej rowami bocznymi – w odległości nie mniejszej niż 6 m od dolnej krawędzi nasypu albo górnej krawędzi przekopu albo od zewnętrznej krawędzi rowów bocznych. Natomiast na podstawie ust. 2 ww. paragrafu, w przypadkach innych niż określone w ust. 1 – w odległości nie mniejszej niż 6 m od skrajnej szyny. Ponadto, przy projektowaniu i budowie skrzyżowań linii kolejowych oraz bocznic kolejowych z drogami publicznymi i drogami wewnętrznymi, należy spełnić wymagania określone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. Natomiast przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r.

W zakresie zasad ochrony przeciwpożarowej – należy uwzględnić przepisy ochrony przeciwpożarowej w zakresie zaopatrzenia w wodę, dróg pożarowych, planowanej zabudowy, zgodnie z przepisami w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych a także przepisami prawa budowlanego.

Ponadto projekt planu miejscowego narzuca uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalenie to dotyczy wszystkich sieci infrastruktury technicznych, a przez przepisy odrębne należy rozumieć przede wszystkim ustawę z dnia 7 lipca 1994 roku – Prawo budowlane oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Przy zagospodarowaniu i zabudowie działek należy uwzględniać również Polskie Normy.

Nawiązując tym samym do ograniczeń wynikających odpowiednio z odległości technicznych. Dla obszaru objętego planem istotne są odległości od sieci infrastruktury technicznej w przypadku sadzenia drzew jak i lokalizowania infrastruktury w pobliżu drzew:

- dla sieci gazowej: na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26.04.2013 r. poz. 640 – min. 2 m od gazociągów średnicy do DN 300, oraz min. 3 m od gazociągów o większej średnicy;
- dla sieci telekomunikacyjnej: na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. – min. 2 m,
- dla sieci wodociągowej: zgodnie z normami COBRTI INSTAL – min. 2 m mierzone od środka drzewa, dla pomników przyrody min. 15 m,
- dla sieci ciepłowniczej: zgodnie z normami COBRTI INSTAL – min. 2 m mierzone od rzutu korony.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie, najmniejsza odległość telekomunikacyjnego obiektu budowlanego od skrajni innego obiektu budowlanego - obiektu małej architektury i budynku, przy której nie wymaga się stosowania zabezpieczenia specjalnego bądź szczególnego, na odcinkach zbliżeń i skrzyżowań wynosi 0,5 m. Na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26.04.2013 r. poz. 640 – stosuje się min. 2 m od gazociągów średnicy do DN 300, oraz min. 3 m od gazociągów o większej średnicy.

Należy pamiętać, że powyżej podane parametry mogą ulec zmianie. Nie stanowią uregulowań prawnych, należy się odnieść zawsze do aktualnych publikacji prawnych. Konieczne jest zatem sprawdzenie aktualności przepisów lub wytycznych dotyczących wybranych odległości od sieci infrastruktury technicznej.

Projekt planu ustala dopuszczenie uzbrojenia terenu w zakresie usług telekomunikacyjnych, w oparciu o istniejącą i projektowaną sieć telekomunikacyjną, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakazem powodowania zakłóceń lub negatywnego oddziaływania na urządzenia radiołączności kolejowej bądź urządzenia sterowania ruchem kolejowym na terenach 1U -P-KK, 1KK, 2KK.

Zgodnie ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.) ochrona przed awariami przemysłowymi prowadzona jest na terenach zakładów cechujących się ryzykiem wystąpienia awarii. Wg art. 248 ust.1 ww. ustawy (...) *zakład stwarzający zagrożenie wystąpienia awarii przemysłowej, zwanej dalej „awarią przemysłową”, w zależności od rodzaju, kategorii i ilości substancji niebezpiecznej znajdującej się w zakładzie uznaje się za zakład o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii, zwany dalej „zakładem o zwiększonym ryzyku”, albo za zakład o dużym ryzyku wystąpienia awarii, zwany dalej „zakładem o dużym ryzyku”.*

Planowane przedsięwzięcie nie będzie związane z wykorzystywaniem lub magazynowaniem substancji niebezpiecznych w ilościach, wykazanych w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. 2016, poz. 138). Planowane przedsięwzięcie nie stwarza ryzyka wystąpienia poważnej awarii, w tym przemysłowej.

Polska Norma PN-EN 50341 szczegółowo określa zasady projektowania i budowy w zakresie eliminacji lub ograniczenia zagrożeń w miejscach zbliżenia lub krzyżowania obiektów przez linię lub częstego przebywania ludzi. Pomimo to awarie te w postaci zgięć, złamań lub przewrócenia się słupów, zerwania lub opadnięcia przewodów, zerwania lub połamania elementów izolacji i osprzętu na słupach, mogą wystąpić, szczególnie w katastrofalnych warunkach atmosferycznych, jak huragany i oblodzenia (w wyniku katastrofy naturalnej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (t. j. Dz. U. 2017, poz. 1897 ze zm.).

4. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i pozostałych ustaleń projektu planu

4.1. Zgodność projektu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje rozwiązania zagospodarowania obszaru, które oparte są na uwarunkowaniach środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru. Realizacja ustaleń planu jest zgodna z cechami i stanem poszczególnych komponentów środowiska naturalnego. Realizacja nowych inwestycji zgodna będzie z przepisami ochrony środowiska i zagwarantuje prawidłową ochronę zdrowia i mienia ludzi.

4.2. Zgodność z obowiązującymi przepisami prawa

Zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska m.in. poprzez uwzględnienie konieczności ochrony wód, gleb, ziemi, ochronę walorów krajobrazowych środowiska, ochronę powietrza, ochronę przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi. Projekt planu, dla którego sporządzana jest niniejsza prognoza, spełnia te warunki.

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody m.in. zachowanie różnorodności biologicznej, utrzymanie stabilności ekosystemów, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków flory i fauny wraz z ich siedliskami, ochrona zieleni. Projekt planu miejscowego spełnia te warunki.

Ustalenia projektu planu respektują również szereg innych przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska gwarantując tym samym jego zrównoważony rozwój i ład przestrzenny.

4.3. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym, międzynarodowym i wspólnotowym

Praktycznie wszystkie dokumenty poruszające problematykę ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Obecnie za najważniejszą zasadę prowadzenia polityk i działań na różnych szczeblach administracyjnych oraz w różnych sektorach gospodarki uważa się zasadę zrównoważonego rozwoju, która sformułowana została na Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” w Rio de Janeiro w 1992 roku (Konwencja o różnorodności biologicznej).

Innym ważnym dokumentem o charakterze międzynarodowym jest Agenda XXI – Globalny Program Działania na XXI wiek, który powstał w wyniku dyskusji nad podstawowymi wyzwaniami współczesnego świata. II część pt. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody” stanowi najistotniejszą część przedmiotowego dokumentu odnoszącą się do problematyki ochrony środowiska. Składa się ona z 14 rozdziałów traktujących o potrzebach badań środowiska, zapobieganiu zagrożeniom, zwalczaniu negatywnych zjawisk w środowisku, ochronie zasobów środowiska, bezpiecznym gospodarcom itd.

Zaznaczyć należy, że Polska podpisała wiele dokumentów o charakterze międzynarodowym dotyczącym problematyki ochrony środowiska. Wymieć należy tu m.in. Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Nowy Jork, 9 maj 1992 r.) czy Konwencję w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości (Genewa, 13 listopad 1979 r.).

Unia Europejska wyraża swoją troskę o środowisko przyrodnicze poprzez podejmowanie szeregu uchwał, rozporządzeń i dyrektyw unijnych. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy:

- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrożenia polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 roku w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji,
- Dyrektywę 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,
- Rozporządzenie Rady 3254/92/EWG/ z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.

Zaznaczyć należy, że wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej na wszystkie krajowe akty prawne nałożony został obowiązek dostosowania do prawa unijnego. Mimo, że większość przepisów polskiego prawa zostało już dostosowanych, to proces ten nie został jeszcze zakończony.

Do dokumentów rangi międzynarodowej, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

Nazwa dokumentu	Cel	ochrony	Sposób uwzględnienia w projekcie planu
-----------------	-----	---------	--

	środowiska	
Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Rio de Janeiro 1992 r. oraz Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Kioto 1997 r.	Powstrzymanie niekorzystnych zmian klimatycznych – ograniczenie emisji gazów cieplarnianych	„w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi”
Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, Genewa 1979	Powstrzymanie przemieszczania się szkodliwych zanieczyszczeń na dalekie odległości	„w zakresie zaopatrzenia w ciepło – zaopatrzenie w ciepło dla celów grzewczych i ciepłej wody użytkowej z indywidualnych źródeł ciepła, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii – fotowoltaiki, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem pkt 9”
Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000 r.	Ochrona krajobrazu definiowana jako działania na rzecz zachowania i utrzymywania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i zharmonizować zmiany, które	W projekcie planu ustalono szczegółowy wygląd dachów, parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy.

	wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych	
--	---	--

Podkreślić należy również fakt, że oceniając w projektowanym dokumencie realizację celów oraz sposobów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego, zostaje jednocześnie spełniony warunek oceny w odniesieniu do szczebla międzynarodowego (bo dokumenty te są w swojej istocie bardzo ogólne) oraz wspólnotowego (bo zawiera swoje odpowiedniki w prawie polskim).

Wszystkie dokumenty prawne w Polsce odnosić się muszą do Konstytucji Rzeczypospolitej Polski przyjętej w 1997 roku - najważniejszego dokumentu prawnego w Polsce. W art. 5 Konstytucji stwierdzono, że Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto w niniejszym dokumencie ustala się ochronę środowiska jako obowiązek m.in. władz publicznych, które poprzez swoją politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Przy opracowaniu projektu planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na wojewódzkim, powiatowym i gminnym. Zawarte one zostały m.in. w takich dokumentach jak:

- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Kutno,
- Strategia Rozwoju Miasta Kutna 2030,
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.),
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim za rok 2021, GIOŚ,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Do najważniejszych celów ochrony środowiska zalicza się:

- ochronę powietrza atmosferycznego,
- utrzymanie i ochronę walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych,

- ochrona wód, gleby i różnorodności biologicznej,
- ochrona zdrowia ludzi przed hałasem.

Po przeanalizowaniu i ocenie ww. celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym stwierdzono, iż projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizują je w zakresie:

- utrzymania i ochrony walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych,
- ochrony wód, gleby oraz różnorodności biologicznej, poprzez m.in. zapisy odnośnie gospodarki odpadami,
- ochrony zdrowia ludzi przed hałasem.

Opracowany projekt planu uwzględnia, przy założeniu realizacji uwag zawartych w niniejszej prognozie, ograniczenie ujemnego wpływu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, a także ustala zasady tego zagospodarowania zgodnie z zasadami ochrony środowiska i polityką przestrzenną gminy.

4.4. Ochrona różnorodności biologicznej oraz zapobieganie zagrożeniom środowiska, w tym zdrowia ludzi i zwierząt

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bierze pod uwagę różnorodność biologiczną obszaru oraz określa zasady zagospodarowania występujących zasobów środowiska. Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie stanowić istotnego zagrożenia dla środowiska przyrodniczego pod warunkiem stosowania się do zawartych w uchwale i prognozie ustaleń oraz respektowania przepisów odrębnych w tym zakresie.

Ochrona bioróżnorodności zapewniona została głównie poprzez określenie wskaźników i zasad kształtowania powierzchni biologicznie czynnej, a także ustalenia odnoszące się do ochrony poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego.

5. Informacje końcowe

5.1. Zalecenia dotyczące możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko ustaleń projektu planu

Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia obszaru nastąpi ingerencja w środowisko przyrodnicze, gdzie poszczególne jego komponenty, w tym przede wszystkim powierzchnia ziemi i krajobraz ulegną przekształceniom. Powierzchnia ziemi ulegnie przekształceniom z uwagi na wprowadzenie na przedmiotowym obszarze urządzeń infrastruktury technicznej oraz postawiania nowej zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej. Stopień zmian w środowisku nie będzie jednak negatywny, a projektowane przeznaczenie terenu będzie tworzyło harmonijną całość. Warunkiem takiego stanu rzeczy będzie stosowanie na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zapisów zawartych w projekcie planu odpowiednio do możliwości środowiska. Ze względu na specyfikę inwestycji polegającej na utrzymaniu i rozbudowie istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV, również planowane do zastosowania rozwiązania techniczne są w większości zdeterminowane istniejącymi elementami infrastruktury (np. konstrukcjami słupów) jak również same w sobie stanowią technologię powszechnie stosowaną w budownictwie elektroenergetycznym zapewniającą w pierwszej kolejności bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej jak również bezpieczeństwo użytkownika (również pod względem środowiskowym). Wszystkie elementy infrastruktury elektroenergetycznej spełniają standardy określone w przepisach odrębnych dopuszczające je do stosowania, analiza wariantowa rozwiązań technicznych nie wiązała by się ze znaczącym różnicowaniem oddziaływania na środowisko.

W nawiązaniu do powyższego, w prognozie nie wskazuje się dodatkowych zaleceń dotyczących konieczności wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji ustaleń projektu planu.

5.2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Wnioski, wynikające z analizy obecnej sytuacji oraz możliwych zmian wywołanych realizacją ustaleń zawartych w projekcie planu, zebrano i przedstawiono w poniższej tabeli. Zawiera ona analizę potencjalnych zagrożeń i nasilenia oddziaływań, wynikających z ustalonego w projekcie planu przeznaczenia terenów wraz z oszacowaniem ich wagi dla poszczególnych komponentów środowiska. Potencjalny wpływ ustaleń planu na środowisko ustalono według skali:

- A – stopień przekształcenia niski lub brak zmian w środowisku,

- B – stopień przekształcenia niski do średniego, szczególnie w zakresie ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej,
- C – stopień przekształcenie średni do wysokiego, szczególnie w zakresie ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej,
- D – stopień przekształcenie wysoki, szczególnie w zakresie ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej, wzrostu hałasu i zanieczyszczeń środowiska.

Monitoring środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu może polegać na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Od 1 stycznia 2019 roku organem realizującym zadania Państwowego Inspektoratu Środowiska jest Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Monitoring może być prowadzony również w ramach indywidualnych zamówień. Zaznaczyć należy, że w przypadku bazowania na wynikach uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, muszą one odnosić się do obszaru objętego projektem planu. Szczególną uwagę powinno się zwrócić na badania dotyczące wód powierzchniowych, wód podziemnych, poziom hałasu oraz jakości powietrza.

Po zrealizowaniu ustaleń miejscowego planu, proponuje się monitoring z zastosowaniem metody wskaźnikowej:

- ilość podłączonych budynków do sieci kanalizacyjnej w ciągu roku (raz na rok),
- średnie roczne stężenie dwutlenku siarki (SO₂) w powietrzu – raz na rok,
- średnie roczne stężenie pyłu zawieszonego PM10 w powietrzu – raz na rok,
- średnie roczne stężenie dwutlenku azotu (NO₂) w powietrzu – raz na rok,
- ilość wytworzonych odpadów na 1 pracownika/1 gospodarstwo domowe – raz na rok,
- przeprowadzanie okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, tym częstotliwość ich opróżniania – raz na rok.

Niezależnie od ww. instytucji Prezydent może przeprowadzać okresowe kontrole przestrzegania prawa środowiska, a w konsekwencji ich przeprowadzenia, wskazane wnioski, uwagi i zalecenia przyczynią się do uzupełnienia ewentualnych uchybień w tym zakresie a tym samym poprawy stanu środowiska na danym terenie. Ponadto kontrole przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i racjonalnym wykorzystaniu zasobów przyrody prowadzą instytucje do tego powołane. Przy

przeprowadzaniu analiz i monitorowaniu skutków realizacji ustaleń planu możliwe jest wykorzystanie sporządzonych uprzednio prognoz, raportów i ocen oddziaływania na środowisko. Dokumenty te stanowią istotne źródło danych niezbędne do analizy środowiska na danym terenie.

5.3. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Obszar objęty planem nie sąsiaduje bezpośrednio z terytoriami państw ościennych, a odległości do granic państwa we wszystkich kierunkach przekraczają wartość co najmniej 100 km. Skutki realizacji projektu planu nie będą więc mieć znaczenia transgranicznego w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębów Śródmieście, Łąkoszyn, Raszew Piaski i Sklęczki.

Dla w/w obszaru określony został stan środowiska przyrodniczego oraz jego problemy istotne z punktu widzenia realizacji ustaleń projektowanego dokumentu.

Część pierwsza opracowania obejmuje podstawy formalno-prawne oraz cel opracowania, akty prawne i materiały źródłowe oraz metody, za pomocą których sporządzono niniejszą prognozę. Podstawowym jej celem jest pełne i właściwe uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych charakterystycznych dla analizowanego obszaru wraz z identyfikacją potencjalnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze i kulturowe będących wynikiem realizacji projektu planu.

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego sporządza się niniejszą prognozę, znajduje się w województwie łódzkim, w powiecie kutnowskim, w mieście Kutno, w obrębach Śródmieście, Łąkoszyn, Raszew Piaski i Sklęczki. Zgodnie ze Studium obszar objęty planem został przeznaczony pod tereny zabudowy jednorodzinnej, wielorodzinnej, tereny zabudowy przemysłowej, magazynów, składów i baz, tereny usług, tereny ogródków działkowych oraz tereny łąk. Na analizowanym obszarze zlokalizowane są linie kolejowe nr 3 relacji Warszawa Zachodnia – Kunowice, nr 33 relacji Kutno – Brodnica oraz nr 18 relacji Kutno – Piła Główna oraz droga wojewódzka nr 702. Obszar planu zlokalizowany jest w sąsiedztwie drogi krajowej nr 92.

W rozdziale drugim scharakteryzowano, przeanalizowano oraz oceniono istniejący stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego. Znalazły się tu informacje dotyczące położenia fizyczno-geograficznego, budowy geologicznej i warunków glebowych, surowców mineralnych, wód powierzchniowych i podziemnych, warunków klimatycznych, roślinności i świata zwierzęcego, jakości powietrza i klimatu akustycznego oraz obiektów i obszarów chronionych. Na samym końcu tego rozdziału określono potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektu planu.

Miasto Kutno leży w centralnej części powiatu kutnowskiego, który znajduje się na najdalej wysuniętym na północ obszarze województwa łódzkiego. Powierzchnia miasta wynosi 33,59 km². Położenie miasta wyznaczają współrzędne 52°14'N i 19° 22'E. Kutno otoczone jest terenami typowo rolniczymi. Według podziału Polski na rejony fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego, obszar miasta leży w pasie Nizin Środkowopolskich. Teren miasta Kutna, usytuowany jest na płaskiej równinie moreny dennej urozmaiconej wzniesieniami moreny czołowej, dolinami rzek i strumyków. Obszar ten znajduje się w obrębie zlodowacenia środkowopolskiego. Dominuje tu krajobraz równinny lub lekko

falisty. Rzeźba terenu Kutna ukształtowana została pod wpływem pradoliny rzeki Ochni. W obrębie miasta leży ona na poziomie 101-107 m n.p.m. ze spadkiem w kierunku z północnego zachodu na południowy wschód. Środkową część doliny zajmuje rozległa terasa zalewowa (105 m n.p.m.). Średni poziom wody w rzece jest 2,5 m poniżej poziomu tarasy zalewowej. Koryto rzeki jest uregulowane. Najwyższe poziomy terenu w mieście to 125 m n.p.m. – w południowej części ulicy Krzywej, oraz dochodzące do 132 m n.p.m. - dawny cmentarz żydowski. Maksymalne spadki terenu wynoszą ok. 6 %. Większa część miasta ma spadki nieprzekraczające 4%. W okolicach ulic: Piwnej, Krzywej i Łęczyckiej występują niewielkie zagłębienia bezodpływowe oraz doły powstałe na skutek eksploatacji gliny. Omawiany teren jest częścią obszaru Nizin Środkowopolskich i charakteryzuje się mało urozmaiconą, łagodną rzeźbą. W krajobrazie w otoczeniu omawianego terenu dominują równinne lub lekko faliste powierzchnie zdenudowanych wysoczyzn morenowych, wyniesionych około 115 - 130 m n.p.m. Urozmaicają je niewielkie (5 - 25 m wysokości względnej) pagórki o łagodnych stokach będących pozostałością moren czołowych. Występują one m.in. w okolicach Kutna. Miasto położone jest na Równinie Kutnowskiej. Wyraźnie zaznacza się pasmo wzniesień przecinające teren miasta z północnego wschodu na południowy zachód. Jest to zarys Wału Kutnowskiego. Najwyższe wzniesienie o rzędnej 131,0 m n.p.m. znajduje się w północnej części miasta, około 0,5 km na południe od miejscowości Sójki Kolonia. Miejsce położone najniżej, znajduje się w dolinie rzeki Ochni w dzielnicy Łąkoszyn i posiada rzędną 101,8 m n.p.m. Na obszarze objętym planem brak jest złóż surowców naturalnych.

Cały obszar miasta leży w obszarze Zbiornika Krośniewice-Kutno, zaliczonego do Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP 226). Obszar objęty planem znajduje się w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 63 (PLGW200063). Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym oraz niezagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Według „Mapy stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 172 obszary” stan chemiczny i ilościowy powyższej JCWPd został oceniony jako dobry (2019 r. GIOŚ).

Zgodnie z „Klasami jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny” w roku 2019 w punkcie kontrolnym nr MONBADA 53 w miejscowości Łowicz oceniono III klasę jakości końcową (2019 r.).

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP) Głogowianka kod RW2000172721869, Ochnia od Miłonki do ujścia kod RW2000242721899 oraz Dopływ z Bożej Woli kod RW2000172721892. Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania

wodami na obszarze dorzecza Wisły JCWP Głogowianka (RW2000172721869) jest sztuczną częścią wód (SZCW), charakteryzuje się złym stanem oraz zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Zgodnie z Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 metodą przeniesienia, udostępnionej na stronie internetowej GIOŚ przedmiotowa JCWP charakteryzuje się umiarkowanym potencjałem ekologicznym, stanem chemicznym poniżej dobrego. Ogólna ocena to zły stan wód (2019 r.).

Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły JCWP Ochnia od Miłonki do ujścia (RW2000242721899) jest naturalną częścią wód (NAT), charakteryzuje się złym stanem oraz zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Zgodnie z Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 metodą przeniesienia, udostępnionej na stronie internetowej GIOŚ przedmiotowa JCWP charakteryzuje się umiarkowanym stanem ekologicznym, stanem chemicznym poniżej dobrego. Ogólna ocena to zły stan wód (2019 r.).

Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły JCWP Dopływ z Bożej Woli (RW2000172721892) jest naturalną częścią wód (NAT), charakteryzuje się złym stanem oraz zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Zgodnie z Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 metodą przeniesienia, udostępnionej na stronie internetowej GIOŚ dla przedmiotowej JCWP określono zły stan wód (2018 r.).

Świat zwierzęcy na obszarze miasta Kutno (zatem również na obszarze objętym projektem planu) nie jest bogaty. Reprezentowany jest jedynie przez pospolite gatunki ptaków tj. wróble, szpaki, kawki, sikorki, synogarlice. W związku z położeniem przy granicy miasta oraz z sąsiedztwem terenów upraw rolnych - okresowo mogą pojawiać się również gatunki żyjące na polach, takie jak: sarny, dziki, bażanty, kuropatwy. Ze względu jednak na ograniczenie drogą krajową migracje tych zwierząt na obszar opracowania nie są częstym zjawiskiem.

Pod kątem ochrony zdrowia ludzkiego w 2021 roku w strefie łódzkiej nie stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych i docelowych stężeń SO₂, NO₂, O₃, CO, C₆H₆. Strefę łódzką zaliczono do klasy C pod względem stężenia pyłu PM₁₀, BaP, oraz do klasy C1 pod względem stężenia pyłu zawieszonego PM_{2,5}. Pod względem kryteriów określonych w celu ochrony roślin, strefę łódzką ze względu na ozon, dwutlenek siarki (SO₂) i tlenki azotu (NO_x) zaliczono do klasy A.

Na terenie miasta Kutna zaplanowano według ustaleń zawartych w Aktualizacji Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Łódzkiego (2010) powstanie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Ochni – Głogowianki”. Analizowany obszar znajduje się poza obszarami chronionymi.

Na analizowanym obszarze znajduje się strefa zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego, obszar AZP 56-50, stanowisko nr 86.

Część trzecia prognozy ma na celu przedstawienie istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu oraz określenie i ocenę skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz realizacji ustaleń projektu planu.

W zakresie przewidywanego oddziaływania skutków realizacji projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego stwierdza się, iż projektowane przeznaczenie obszaru oddziaływać będzie w różny sposób na aktualny stan środowiska. W przypadku terenów niezainwestowanych wpływ projektu planu miejscowego na środowisko nie będzie rażąco szkodliwy dla środowiska.

Planowane przedsięwzięcie, należy do kategorii, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019, 1839), tj. napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6, czyli do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przed pozwoleniem na budowę wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustalono m.in.:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:
 - a) terenów 2U-P, 3U-P, 4U-P, 5U-P, 6U-P,
 - b) inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:
 - a) terenów 1U-P, 1U-P-KK,
 - b) inwestycji celu publicznego,

- c) zabudowy mieszkaniowej, wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
 - d) garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów;
- 3) zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, o których mowa w przepisach odrębnych;
 - 4) zakaz lokalizacji działalności gospodarczej, polegającej na odzysku i unieszkodliwianiu odpadów, w tym ich składowaniu, przeładunku, zbieraniu, przetwarzaniu, obróbce, termicznemu przekształcaniu, w tym spalaniu oraz krakingu odpadów, z zastrzeżeniem pkt 5;
 - 5) dopuszczenie gromadzenia i przetwarzania odpadów, wyłącznie jeśli wynika to z procesu technologicznego danego wytwórcy.

Etap realizacji przedmiotowego projektu planu będzie związany z oddziaływaniem na powierzchnię ziemi, powietrze, klimat akustyczny oraz emisją odpadów. Etap eksploatacji będzie natomiast związany głównie z emisją do środowiska hałasu oraz pola elektromagnetycznego. Jednakże przedsięwzięcie jest projektowane i będzie zrealizowane w sposób, który nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko.

Przebudowa i budowa linii elektroenergetycznej 110 kV odbywać się będzie przy wykorzystaniu najnowszych technologii w dziedzinie budownictwa energetycznego, w zakresie wykonania urządzeń przewidzianych do zainstalowania i w procesie montażu tych urządzeń. Technologie te kładą szczególny nacisk na wymogi ochrony środowiska oraz bezpieczeństwo i ochronę zdrowia ludzi. Dowodzą tego m.in. stosowne atesty – świadectwa, wydane dla poszczególnych podzespołów urządzeń, a także wprowadzone dokumentacyjnie standardy dotyczące ich montażu.

Etap budowy przeanalizowano w dwóch jego podstawowych fazach:

- faza I – demontaż zużytych elementów istniejącej linii 110 kV;
- faza II – montaż nowych elementów linii 110 kV.

Bogate doświadczenia krajowych przedsiębiorstw wykonawczych związane z budową linii napowietrznych wysokiego napięcia wskazują, że przy tego rodzaju pracach obszar, na którym budowana jest linia, nie jest typowym placem budowy. Poza projektowanymi stanowiskami słupów praktycznie nie będą prowadzone roboty budowlane. Z uwagi na odległości pomiędzy stanowiskami słupów (ok. 300 m) i niewielki obszar zajmowany czasowo dla prowadzenia robót, nie stosuje się ogrodzeń dla wydzielenia terenu prac. Nie organizuje się też zaplecza budowy w postaci barakowozów czy placów magazynowych.

Prace budowlane na linii 110 kV odbywać się będą z wykorzystaniem nowoczesnych technologii budownictwa energetycznego, ze szczególnym uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ludzi. Prace będą realizowane w odcinkach (sekcjach odciągowych). Po wykonaniu do nich ewentualnych, tymczasowych dojazdów, prace obejmą kolejno:

- wyłączenie linii spod napięcia;
- demontaż istniejących, zużytych przewodów i osprzętu;
- demontaż istniejących, zużytych konstrukcji słupów;
- wydobycie istniejących fundamentów słupów podlegających wymianie;
- załadunek i wywiezienie zdemontowanych elementów;
- dostarczenie nowych elementów: fundamentów, konstrukcji słupów, przewodów i osprzętu;
- dostosowanie zagłębienia po wydobytym fundamencie do nowych warunków posadowienia (nowe fundamenty);
- wykonanie ewentualnych nowych wykopów i zasypanie starych;
- montaż fundamentów prefabrykowanych lub wykonanie na miejscu nowych fundamentów;
- zasypanie nowych fundamentów z zagęszczeniem gruntu;
- scalenie i montaż konstrukcji słupów na fundamentach;
- montaż (na słupach) osprzętu i przewodów;
- przywrócenie terenów wokół słupów oraz na tymczasowych dojazdach (jeśli wystąpi potrzeba ich wytyczenia) do poprzedniego użytkowania;
- załączenie linii pod napięcie.

W zakresie przewidywanego oddziaływania skutków realizacji projektu planu dotyczących zabudowy mieszkaniowej lub usługowej na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego stwierdza się, iż projektowane przeznaczenie obszaru oddziaływać będzie w różny sposób na aktualny stan środowiska. W przypadku terenów niezainwestowanych wpływ projektu planu miejscowego na środowisko nie będzie rażąco szkodliwy dla środowiska, aczkolwiek może zmniejszyć się powierzchnia terenów biologicznie czynnych, w tym zmniejszy się przepuszczalność terenu na skutek utwardzenia nawierzchni przez planowaną zabudowę. Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami

ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie wód, gleb, powietrza oraz takich zjawiskach jak utrata bioróżnorodności biologicznej.

Istniejącymi problemami ochrony środowiska istotnymi z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu są:

- wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza (emisje z systemów grzewczych, z ciągów komunikacyjnych), a w konsekwencji przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerasanitarnych;
- dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych spowoduje naruszenie warunków gruntowych wód podziemnych (Budowa kondygnacji podziemnych, w zależności od warunków gruntowo-wodnych, a zwłaszcza głębokości zalegania warstwy wodonośnej, spowodować może pewne utrudnienia w ich dotychczasowym przepływie lub zmianę jego reżimu. Dlatego w przypadku realizacji inwestycji budowlanych z kondygnacjami podziemnymi niezbędne może być wykonanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej z elementami badań hydrogeologicznych. W zależności od wyników tych badań, zwłaszcza w zakresie głębokości i rodzaju zalegania wód gruntowych oraz kierunku ich przepływu, niezbędne może okazać się wskazanie metody odwodnienia terenu inwestycji, która pozwoli na utrzymanie w możliwie niezmiennym stanie warunków wodnych w rejonie inwestycji);
- zmniejszenie terenów biologicznie czynnych,
- powstanie niewielkiego zaburzenia naturalnego spływu wód do gruntu – retencji w wyniku powstania powierzchni nieprzepuszczalnych.

W rozdziale czwartym znajduje się ocena rozwiązań zawartych w projekcie planu, która przeprowadzona została pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi i obowiązującymi przepisami prawa, a także celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu regionalnym, krajowym, wspólnotowym i międzynarodowym. Opisano tu także rozwiązania mające na celu ochronę bioróżnorodności oraz zapobiegające zagrożeniom środowiska.

Analizowany dokument gwarantuje swoimi zapisami ochronę poszczególnych komponentów środowiska, w tym także zdrowia ludzi, zachowując najważniejsze walory przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe terenu objętego opracowaniem. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bierze pod uwagę różnorodność biologiczną obszaru oraz określa zasady zagospodarowania występujących zasobów środowiska. Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie

stanowić istotnego zagrożenia dla środowiska przyrodniczego pod warunkiem stosowania się do zawartych w uchwale i prognozie ustaleń oraz respektowania przepisów odrębnych w tym zakresie.

W rozdziale piątym przedstawiono możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych, eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu. Ponadto znaleźć można tu propozycję przewidywanej metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Prognozę wykonano zgodnie z aktualnie obowiązującymi wymaganiami zapisanymi w ustawie z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* oraz innymi przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska.

SPIS RYCIN

Ryc. 1. Obszar objęty planem na tle wyrysu ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Kutno;

Ryc. 2 Obszar objęty planem na tle wyrysu ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Kutno;

Ryc. 3 Procentowy rozkład wyników pomiarów natężenia hałasu w sąsiedztwie dwutorowych linii 110 kV

Ryc. 4 Mapa imisyjna dla wskaźnika LDWN

SPIS TABEL

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem,